

PREMOGARJI ZAPUŠČAJO ANTRACITNO OZEMLJE

Pričeli so iskati dela drugod, dočim upajo družine, ki so ostale doma, da bo kmalu konec stavke. — Mesto ima javne izkuhe. — Delavski voditelji so zavrnili ponudbo delodajalcev za pomoč.

WILKES-BARRE, Pa., 23. decembra. — Žene in otroci stoterih antracitnih premogarjev v tem okraju izhajajo kot pač morejo, dočim se nahajajo možje v drugih mestih, kjer delajo ali pa iščejo dela.

Če ne bo v pričetku novega leta uravnana stavka, in nobenega upanja ni, da bo uravnana, se bo pričelo nadaljno izseljevanje v prvem tednu januarja.

Odkar je bilo prekinjeno delo v antracitnih rovin, je zapustilo najmanj tisoč premogarjev v okraju številka 1 svoje domove. John Gallagher, ki potuje po okraju, je rekel, da se je najmanj tisoč premogarjev izselilo le iz Wyoming doline.

Prejšnji premogarji vozijo poulične kare v New Yorku in tovrne avtomobile v Newarku. Nadaljnji so zaposleni v garažah, pri grajenju cesta ter v drugih podjetjih v Philadelphiji, Syracuse, Birmingham, Buffalo in Detroitu.

Ta beg se je pričel v prvem mesecu stavke ter je dosegel svoj višek koncem septembra. Od takrat naprej se jih je izselilo še dosti nadaljnih, a ne v takih masah kot izpočetka.

Številne družine premogarjev so odvisne od pomoči dobroteljskih organizacij ter krajevnih skupin unije. Druge pa se preživljajo z manjhnimi zaslužki starejših otrok, ki so zaposleni v predilnicah in drugih tovarnah.

Položaj je žalosten. Vojni veterani, ki so zamenjali svoje tirjatve pri vladi, se sedaj oglašajo. Enega teh veteranov, žrtev jetike, ki je bil zaposlen v rovu so včeraj pokopali. Zapustil je veliko družino.

Družine v Wilkes-Barre, Scrantonu in drugih mestih so istotako deležne svoje težkoče, a imajo na razpolago več industrij. Hčerke stavkarjev hodijo v predilnice. Najbolj močno so prizadete majhne premogarske naselbine, v katerih ni razven rogov nobenega zaslužka.

SCRANTON, Pa., 23. decembra. — Nov preobrat v antracitni stavki se je pojavil včeraj, ko je nastopila Glen Alden Coal Company vlogi usmiljenega Samaritana ter ponudila odpomoč svojim 18,000 stavkujočim uslužbencem in njih družinam.

Kompanija je razposlala na tisoče kopij pisma stavkujočim delavcem. Ko so unijski uradniki natančno pregledali to pismo, so ga označili kot "zlobno propagando, koje namen je zlomiti moralno premogarske organizacije".

— Če poznate kak slučaj pomanjkanja in trpljenja med svojimi sosedi, ki je posledica stavke, vas prosimo, da nas obvestite o teh slučajih. Štoriti hočemo vse, kar je v naši moči, da odpomočemo bedi starih ljudi, žensk in otrok.

Unijski voditelji smatrajo skrajno značilnim dva odstavka v tem pismu, ki se glasita:

— Nikakor ne moremo razumeti, zakaj se ljudje ne vrnejo na delo za staro plačo, dočim bi mi sklenili nov kontrakt.

— Ponudili smo stare plače do prihodnjega septembra. Medtem bi sklenili nov kontrakt z unijo. Kaj je krivega na tem? Kaj bi mogli s tem izgubiti?

D. Davis, mednarodni organizator, je bil edini uradnik v glavnem stanu, ko so pričela prihajati pisma.

— Ponudba kompanije je neumestna šala ter žaljenje premogarjev, — je rekel. Če je kompanija res odkritosrčna, zakaj se ne sestanejo delodajalci s premogarji na mirovni konferenci?

— Povabilo na naslov mož, naj se vrnejo na delo za staro plačo, je drzen poskus, da se zlomi stavka ter premogarsko unijo, a se ni posrečil.

SKUPINA UGLEDNIH INDIJANCEV

Slika nam predloča skupino uglednih Indijancev iz New Mexico, ki bodo predli kongres, naj ne ladača postavi katere onemogočajo delodajalci pridobivati zemljo, ki je namenjena Indijancem.

Predsednik A. F. L. Velika katastrofa v nasprotuje fašizmu.

Predsednik Američan Federation of Labor, Green, trdi, da je politika Mussolinija prav tako nevarna kot je komunizem. — Posvaril je italijanske člane unij. Rekel je, da se morajo upirati pretnjam diktatorja.

WASHINGTON, D. C., 23. dec. — Predsednik Američanske delavske federacije je objavil včeraj svoj poziv na organizirano delo, naj nasprotuje razvoju fašizma.

Proklamacija pojasnjuje politiko Mussolinija ter izjavlja, da je prav tako nevarna kot komunizem. Poziv temelji na dejstvu, da so poskušali organizirati fašizem v tej deželi.

Več kot sto tisoč Italijanov je v delavskih unijah, posebno iz gradilne in stavbinske stroke, čeprav je komaj mogoče najti kako večjo unijo, v kateri bi ne bil zastopan ta narod.

Poziv se glasi: — Nezadovoljen s silami v Italiji, je razpredel Mussolini mrežo fašizma tudi v druge dežele. Njegov princip: Enkrat Italijan vedno Italijan do sedme generacije. — Prepoveduje italijanskim priseljencem v Združenih državah, da bi se tukaj naturalizirali. Ostati morajo italijanski podaniki ter se vključiti fašizmu. Če stopijo v katero organizacijo, koje namen je boriti se proti fašizmu, se zapleni njih imovina v Italiji.

— Stvorili so organizacije v tej deželi, da preprečijo naturaliziranje italijanskih priseljencev. Če se ne pokore, so izpostavljeni njih družine v Italiji zasledovanju. Prav kot da so resnični sovražniki fašizma ter kujejo zaroto proti diktatorstvu Mussolinija.

— Izvrševalni svet una, da se ne bo noben italijanski član strokovnih unij udal tem pretnjam diktatorja. On in njegov fašizem prav tako zelo ogrožata svetovni mir kot komunizem.

General Butler je izgubil svoje čedno službico.

PHILADELPHIA, Pa., 23. dec. — Župan Kendrick je ukazal včeraj zvečer generalu Butlerju, ravnatelju javne varnosti, naj danes zapusti svoje mesto. Butler se je odločno branil z izjavo, da ni nobenega vzroka, radi katerega bi moral resignirati ali zapustiti svoje mesto.

Počneje se je izvedelo, da je resigniral v mornariškem zboru, da lahko še naprej obdrži svoje dosedanje mesto, a župan je rekel, da ne bo obdržal na tem mestu častnika, ki je resigniral iz mornarice.

Velika katastrofa v Bellaire, Ohio.

Katastrofa v premogovni ku je zahtevala sedem človeških življenj. — Kratki stik je povzročil ogenj. — Sedemdeset premogarjev se je rešilo.

BELLAIRE, Ohio, 23. dec. — V premogovniku pri Shadyside je nastal vsled posipa kratki stik, nakar je izbruhnil ogenj. Penava je v dotičnem premogovniku zaplenila šestdeset oseb, ob času katastrofe so jih je pa nahajalo v njem le 79.

Reševalci so takoj pričeli z delom ter rešili razen dveh vseh nepoškodovane. Dva se nahajata hudo opočena v bolnišnici, sedem je pa mrtvih.

Med mrtvimi je tudi Sam Mrkabrada (najbrž Jugoslovane).

Ogenj so prično hitro pogasili.

Odbrenje svot za izvedenje prohibicije.

WASHINGTON, D. C., 23. dec. — Po ostri debati, tekom katere so zelo ostro kritizirali sedanje metode prohibicije, je bila sprejeta včeraj v poslanski zbornici predloga za izvedenje postav.

Suhači so bili v premoči. Amendment k predlogi da se ne sme nobenega dovoljenega denarja porabiti za nakup žranja, da se pregovori koga h kršitvi postav, je bil zavrnjen.

Ta amendment je zahteval demokrat Tucker iz Virginije. Predloga je določala, da se sme izdati \$250,000 za pridobitev dokazov. Tekom debate je prišlo na dan, da sta dva prohibicijska agenta dve meseca stanovala v nekem dragem hotelu, so izlajala za kongresnika ter potrošila vsak po tisoč dolarjev za jed in pijačo.

Dobil kroglo meste purana.

SALEM, Mo., 21. decembra. — Farmer Jess Talley se je skril večeraj za neko drevo ter skušal privabiti divje purane s tem, da je oponašal kričanje petelinov. Neki drugi lovec, ki je slišal glas, je pričel streljati ter zadl Talleya. Mož pa ni močno poškodovan ter bo okrevl.

Samomor nemške letalke.

BERLIN, Nemčija, 23. dec. — Nemška letalka Nellie Breese, ki je večkrat žrla smrti v očeh na svojih poletih, je izvršila včeraj tukaj samomor. Ločitev od njenega moža, francoskega graditelja aeroplanov, Boufarda, ji je baje zagranila življenje.

Zastran BOŽIČNEGA DNE ne izide jutri 'Glas Naroda'. Prihodnja številka izide v soboto, dne 26. decembra. Uredništvo.

Komunistični tajnik Stalin o položaju.

Stalin je razpravljal o ruskih dolgeh v inozemstvu. — Komunistična internacionala se je izrekla proti individualnemu terorju.

MOSKVA, Rusija, 23. dec. — Generalni tajnik komunistične stranke, J. Stalin, je označil sedanjí mednarodni položaj kot "začeno ravnotežje sil".

V svojem nagovoru v Kremlju pred 14. komunističnim kongresom, je rekel:

— Kar je temeljno novega, kar toloča in preveča vse mednarodne odnose, je dejstvo, da obstaja med našo deželo socializma ter kapitalističnimi dežalami neko začeno ravnotežje sil. Kar smo smatrali za oddih po vojni, se je razvilo v celo dobo.

Potem ko je priznal stabiliziranje kapitalističnega sveta ter osvetlil nasprotstva, ki tiče v njem, se je lotil Stalin vprašanja komunistične internacionala, njegove propagande, dolgov, Kitajske in drugih stvari.

— Imperijalistični plačanci, — je rekel, — slikajo komunistično internacionalo kot organizacijo zarotnikov in teroristov. Dolže komuniste, da potujejo po zapadnih deželah in da kujejo zarote proti evropskim vladarjem. Tudi eksplozijo v Solitji pripisujejo komunistom.

— Izjavam, da nimajo komunisti ničesar skupnega s teorijo in prakso individualnega terorja. Teorija in praksa komunistične internacionala obstaja v organiziranju revolucionarnih mas proti kapitalizmu. To je naloga komunistov.

Glede propagande v splošnem je nadaljeval:

— Dolže nas, da vršimo propagando v Evropi in v imperijalističnih kolonijah. Angleski konservativci pravijo, da hočemo uničiti angleški imperij. To je neumnost. Nikake propagande ne potrebujemo, ne na zapadu in ne na iztoku. Če prihajajo semkaj k nam delavske delegacije, je druga propaganda nepotrebna.

Glede vojnih dolgov ter neuspeha angleško-ruskih pogajanj je Stalin izjavil, da tiči za tem Amerika, ker so baje posegli vmes ameriški bankirji, ki so se bali, da bo ustvarjen nevaren precedenčni slučaj glede kolektiranja vojnih dolgov.

Ruska sovjetska vlada vztraja na svojem stališču anuliranja teh dolgov, vendar pa je pripravljena odplačati majhen del ter odškodovati prejšnje lastnike z novimi koncesijami.

Glede Kitajske je rekel, da je vsak kitajski general, ki računa s sporom med Rusijo in Japonsko, vnaprejš izdan.

Glede dogovorov v Locarnu je izjavil:

— Če je bil Dawesov načrt poln možnosti za nemško revolucijo, vsebuje Locarno seme nove svetovne vojne.

Funt premoga 1 cent.

BOSTON, Mass., 23. decembra. — Zaloga trdega premoga so se tukaj tako zmanjšale, da ga prodajajo prodajalci po centu funta. Vsak pa mora priti sam ponj, ga plačati in ga sam odnesti.

PARLAMENTI RAZPADAJO, — PRAVI MUSSOLINI

Izjavil je, da je pričel parlamentarni sistem razpadati v vseh deželah, kjer je bil uveden — Fašizem ne bo naenkrat odpravil starih metod. — Uravnavo vojnega dolga smatrajo za bodičkanošec.

RIM, Italija, 23. decembra. — Ministrski predsednik Benito Mussolini je prepričan, da je pričel parlamentarni sistem v vseh deželah v stanje razpada.

On pa nima namena popolnoma odpraviti ta sistem, — je rekel napram poročevalcu Worlda, pač pa hoče osvežiti senat s tem, da spravi v njega zastopstvo delavstva in kapitala.

Glede trditve, da namerava Italija ustanoviti carstvo, je izjavil, da je tozadevni načrt le stanje duha, ne pa načrt teritorialnih osvojitvev, o katerih meni Mussolini, da so skrajno zmerne.

— Kot sem že pred kratkim ugotovil, — je rekel Mussolini, — nima fašizem namena popolnoma odpraviti parlamentarni sistem, pač pa ga tako preobraziti, da se bo dvignil iz očividne dekadence, v katero je zašel v vseh deželah.

Vlada ne more vršiti svojih poslov, razven če je zavarovana proti mahinacijam malenkostnih politikov z osebnimi aspiracijami, kot se je godilo to v Italiji leta in leta. Razventega pa smo prepričani, da ni mogoče še nadalje omalovaževati velike važnosti profesionalnih organizacij v modernem življenju, — organizacij, ki so bile nekoč — in prav posebno v Italiji, temelj političnega sistema.

— Ko se je pojavil parlamentarni sistem, je komaj obstajal četrti stan, ki je danes tako mogočno organiziran. Med srednjimi razredi pa je povzročilo industrijsko gibanje devetnajstega stoletja velike izpremembe, katerih ni mogel nikdo videti vnaprej. Kako more ostati politična naprava neizpremenjena, če so popolnoma različne ekonomske in socialne razmere, v katerih mora delovati ter se razvijati? Vsled tega je fašizem trdno sklenil lotiti se tega velikega industrijskega problema z reformo, ki bo rezervirala del senata za zastopnike kapitalistov in delavskih federacij, ki bodo pomešani s senatorji, katere imenuje kralj.

— Ta načrt, ki bo mogoče dovedel do obširnejih in bolj globokih izprememb v našem parlamentarnem sistemu, je srečna vcepitev v staro, a še močno drevo naše višje zbornice.

Amerikanci izključeni kot kontraktni delavci.

HAVANA, Cuba, 23. decembra. — Šestim ameriškim kemikom je bil nje sladkorne sezije. Oblasti so zabranjen voh na Kubo ter bodo to izjavile, da je v deželi dovolj nezaposlenih, ki lahko zavzamejo vsa prazna mesta.

DENARNA IZPLACILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1600 Din. — \$18.80 2000 Din. — \$37.40 5000 Din. — \$93.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.20 500 lir \$22.00
300 lir \$13.50 1000 lir \$43.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljateljce, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprejš; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roko.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslani najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
83 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto volja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za misemstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenemli nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremanju kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

V NEMČIJI JE VSE "SIJAJNO"

Parker S. Gilbert, generalni agent zavezniške reparacijske komisije v Nemčiji, se je vrnil pred par dnevi v Združene države ter pričel takoj z velikim slavnostnim Davosovim načrt. Soglasno z njegovo izjavo predstavlja Davosov načrt značilno preobratno točko. Izza uveljavljanja "slavnega" Davosovega načrta je opaziti "koniec nerada ter inflacijske razorganizacije". Po njegovih mislih je dosegel Davosov načrt to, da je svet pozabil, da soloh obstajajo reparacije.

Z drugimi besedami rečeno se nahaja Nemčija v sijajnih razmerah. Industrija cveti. Trgovina raste. Delavske plače postajajo večje. Vse je zaposleno. Vsakdo je srečen. In vse to je bilo doseženo z blagoslovom Davosa.

Zalibog pa je ravno nasprotno resnično. Slika, katero je naslikal zelo mladi ameriški upravitelj zavezniške reparacijske komisije, je tako netočna, da je ni mogoče spoznati, če se jo primerja z resnico.

"Brooklyn Daily Eagle", ki si že več mesecev prizadeva tako ugodno naslikati nemški in sploh evropski položaj kot le mogoče, je moral pred par dnevi priznati naslednje:

— Na temelju vseh zanesljivih poročil, katera smo dobili, so razmere v Nemčiji skrajno slabe. Neuspešnost prizadevanj predsednika Hindenburga, da sestavi kabinet, kaže naravnost katastrofičen položaj. . . . Nezaposlenost se je v enem mesecu povečala za štirideset odstotkov. V tem trenutku je 664.000 Nemcev, ki dobivajo podporo za nezaposlenost.

— Dosti se je skušalo napraviti z dejstva, da je generalni reparacijski agent sporočil, da deluje Davosov načrt brez motenj in napak. Prav malo važnosti pa se pripisuje nadaljnjemu dejstvu, da so prišle štiri petine vseh reparacijskih plačil tekom zadnjega leta iz ameriškega žepa. Nikakih znamenj ni opaziti za to, da bo Nemčija v stanu, soglasno s programom, plačevati reparacije v bodočnosti. Bilanca uvoza je postala celo večja kot pa manjša. Izvozne bilance, iz katere je treba končno plačevati reparacije, ni nikjer opaziti. Narodni dohodek Nemčije pa znaša komaj malo več kot polovico tega, kar je bil leta 1913.

Slika, katero je naslikal brooklynski "Eagle", pa tudi ne odgovarja popolnoma dejstvu. Naslikana je namreč preveč optimistično. Bliznja bodočnost bo pokazala, da se mora nemško gospodarstvo popolnoma zrušiti pod tem neizvedljivim dogovorom, ker niso proizvajajoče mase v stanu prenašati velikanskih bremen, katera se jim je naložilo.

OPORE ANGLEŠKEGA IMPERIJALIZMA

Kot poročajo iz Londona, je angleška poslanska zbornica z 239 glasovi proti 4 odobrila odločitev sveta. Lige narodov glede molskega vprašanja. Nadalje poročajo, da je bila odsotna delavska opozicija.

Znano je, da je John L. Clynes, eden najbolj konservativnih članov angleške delavske stranke, v svojem govoru proti sprejemu mandata nad Irakom in Mosulom izjavil, da bo pozval svoje tovariše v stranki, naj zapuste parlament pred glasovanjem. To pa se bo zgodilo raditega, ker je vlada vztrajala pri tem, da reši to zadevo pred božičnimi počitnicami in da je bilo vsled tega nemogoče razmišljanje, če naj doda opozicija vladni predlogi amandament.

Pri tem torej ne gre za temeljno nasprotstvo proti temu mešetarstvu z bogatim petrolejskim ozemljem, ki ga je izvedla Liga. Le raditega, ker niso imeli gospodje delavske stranke nobene možnosti, da bi prišli na jasno, če naj se prične z bojem proti temu imperijalističnemu činu — s pomočjo amandamenta, so se zastopniki angleškega delavskega poslaništva te slabotne demonstracije.

V zadnjem desetletju smo doživeli razna izdajstva delavskih strank in njih zastopnikov. Doživljamo jih skoro vsak dan.

Odločitev Lige narodov glede Iraka je bila podana z očividnim kršenjem pravice prebivalstva ter teritorialnih suverenih pravic Turčije. Uveljavljena je bila z glasovi Anglije in Francije, ki sta prisilili svoje vazale, da so glasovali za Anglijo. Ta dva velika razparja evropskega imperijalizma sta se že preje medsebojno sporazumela ter se tudi medsebojno nagradila.

Čigavi pa so bili štirje glasovi, ki so glasovali proti tej odločitvi? Brez dvoma so bili to glasovi radikalne manjšine, ki obstaja iz Lansbury-ja, Wedgewooda, Malona in Wheatley-a. Ta manjšina stoji v konfliktu z večino stranke.

Novi poljski vojni minister.

Iz Varšave poročajo, da je predložil republikanski podpisal ukaz o imenovanju generala Żemigowskega za vojnega ministra. Žemigowski je delavski med svetovno vojno vojni minister. Romanje poročajo na Poljsko.

DIRIGENT V ŠKIPICIH

Slika nam predstavlja slavnega nemškega dirigenta dr. Ernesta Roomera, ki je prišel pred par dnevi v Ameriko, da bi dirigiral v nekem gledališču. Ker je pa sklenil v Nemčiji pogodbo z ameriškim gledališčem, je v svoje največje začudenje izvedel, da mu ameriške postave prepovedujejo nastopiti službo. Vsled tega se mora vrniti v Nemčijo, čukati tam tri mesece, priči zopet v Ameriko ter tukaj skleniti kontrakt.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Kakor je večini čitateljem že znano, bo imelo pevsko društvo "Slovan" zabavo na starega leta večer, to je 31. decembra v prostorih na 196 Wilson Ave in vogal Stockton Street v Brooklynu.

Da bo to eden najbolj zabavnih večerov v letu, mi skoraj ni treba omenjati, kajti na Silvestrov večer je prišlo večlo vse, staro in mlado in vsak rad slovesno praznuje konec starega in prihod novega leta. Društvo Slovan upa urediti s to prireditvijo in nuditi zabavo vsem, posebno pa še ljubiteljem naše slovenske pesmi. Pa večer bo društvo zapelo mnogo lepih in tudi novih pesmi.

Poleg vsakovrstne druge zabave se bosta izkazala tudi dva cekini po pet dolarjev. Eden je dar Mrs. Tomažev, in sicer je to prvi cekin, katerega je zadel njen pokojni mož na prvi Slovanovi srečnici. Imela ga je ves čas kot pomnilnik na društvo Slovan, pri katerem je bil tudi pokojni Tomaž večletni pevec in predsednik. Drugi je pa dar društvenega poveljstva Mr. Ivana Adamieha. Obejma izreka društvo najprišrejše zahvalo. Zahvaljujemo se ob tem tudi Mr. Pavliču, ki je na Mr. Remosov banketu podaril \$10.00 v društveno blagajno, in Mr. Mike Labodi, ki je podaril \$2.00.

Končno želimo vsem prijateljem in znancem ter vsem Slovincem vesele božične praznike in vabimo vse v našo sredo na starega leta večer, kjer si bomo lahko roko v roki voščili srečno in veselo Novo leto.

Auburn, Ill.

Cenjeno uredništvo: — Prosim, da natisnete teh par vrstic. Z delom se ni preveč hvatiti: kakor povsod, tako tudi tukaj delamo bolj pomalen, na polovico časa. Dva promotorja že ne delata več časa, druga dva pa kot sem zgoraj omenil. Tudi za služek je bolj pičel in rovi so prenapolnjeni z delavci, toda kaj bočemo. Moramo biti zadovoljni, da še toliko zaslužimo, da se vsaj preživimo, kajti v mnogih krajih še toliko ne zaslužijo, ker sploh dela nimajo. Tudi v naši okolici jih je dovolj brez dela, ker rovi ne obratujejo, kapitalisti pa trpijo ob vseh prilikah stiskajo in znižajo. — Poročati imam tudi žalostno vest. Baš včeraj sem prejel pismo iz domovine, v katerem mi naznajo, da je moj oče za večno zapal. Pokojnik je bil oče štirinastih otrok. Ljubi oče, spavaj mirno v daljni domači zemlji in Bog Ti daj večni mir in pokoj Tvoji duši!

John Vidergar.

Frederick, Colo.

Takaj je preminul rojak Fr. Marolt, star 57 let in doma iz Krškega okraja. V Ameriki je bival 18 let in bil član več društev. V Coloradu zapušta vdovo in več otrok, doma pa enega sina in

DOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedilne ališave, Knaflovo jecmenovo kavo in importirana domača zdravila. Katera priporočam mgar. Knaflo v knjigi —

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni knjigi, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.
Math. Pszdir
Box 772, City Hall Bldg.
New York, N. Y.

Bordenovo Eagle Mleko ni nova hrana za otroke. Matere ga uporabljajo že nad sedem in šestdeset let.

Matere, ki so bile same vzrejane z Bordenovim Eagle Mlekom, hranijo danes z njim svoje otroke.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Dept. 1

Darovi za "Dom Slepcev" v Ljubljani.

Iz Elmhurst, Ill. nam piše Mrs. Cirila Krkoč:

— Tukaj vam pošiljam ček za \$16.55 in sicer za Dom slepcev v Ljubljani. To svoto sva nabrala z mojem med tukajšnjimi rojaki. Darovali so sledeči:

Frank Cigaj (East Gate 168) \$2.00; po \$1.00: Frank Roje, Anton Vertovek, Frank Besednjak, Rafael Rehek, Joseph Bratina, Frank Krkoč, Stefan Podgoršek, John Cigaj, Karl Dezutl, Alojz Bavčar, Alojz Slejško, John Markelje in Adolf Krkoč. Po 50c: Ignac Lisjak in Karl Remec; po 35c: Kavalina Mlost, po 25c: Frances Remec.

F. Bladič, St. Paul, Minn. \$1.50. F. Vodopivec, Kitzmiller, Md. (preostanek na naročnin in kolektorjih) \$7.00.

Josip Zela, slovenski pogrebnik, 6502 Cleveland, O., pošilja \$6.00: opombo: Za slepe siromake v stari domovini. Z obljubami se dela dolg trpečim siromakom. Obljubo izpolnim in podarim svoje letno plačo kot blagajni društva

NOVO LETO

pričeti pravilno je velikega pomena za celo leto in poznejšo dobo.

Pričnite ga z naloganjem vsaj malega dela svojega zaslužka na obresti ter nadaljujte z naloganjem redno.

Pri nas lahko pričnete novo vlogo z zneskom: \$5.—

ter nadaljujete s poljubnimi zneski. Obrestovati pričnemo vloge z vsakim prvim v mesecu ter plačujemo obresti po:

4%

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Peter Zgaga

Moj prijatelj Peter je pаметen in razumen človek. Ko se je zadnjič nekaj na ženske znašal, mi je v kvadril. — v polni samoti — zaupjal veliko skrivnost, na katero jaz nikdar niti pomisliti nisem.

— Da, časi se izpreminjajo. — je začel modrovati. — Enkrat je tako, enkrat drugače.

— Kaj misliš, Peter? — sem ga vprašal.

— Ali ti je znan pregovor: Dolge lasje — kratka pamet?

— No, in kaj je z njima?

— S tem pregovorom je pa tole: ni popolen in treba ga je izpopolniti. Glasiti bi se moral:

"Dolgi lasje: kratka pamet. — Pristrženi lasje: — nobene pameti".

Opomniti moram, da mi je to moj sood Peter povedal. Jaz ne prebravam nobene odgovornosti.

V današnji številki so objavljene darovi za "Dom slepcev" v Ljubljani. Rojaki, prečitajte seznam darovalcev. Prečitajte tudi opombo Mr. Zela iz Clevelanda. V par besedah je toliko povedal, da bi Gdina skoraj maral odrediti obljubljeni stotak.

Svet je res čuden in nepojmljiv. To dni je prodal neki newyorški starinar pet sto let star stol za dva tisoč dolarjev.

Stol v splošnem ni več vreden kot trideset centov. Edino starost ga je tako neznansko povzela v ceni.

Pa vzemimo, da je kupila ženska luno leto klobuk za petdeset dolarjev.

Pri priči si dam odrezati glavo, če ga more denes za deset centov prodati.

Neki profesor je predrzno izjavil, da je v "Združenih državah" petindvajset milijonov tepecov.

Druga poročila pa zopet dokazujejo, da imajo butlegarji, ki prodajajo kvart smrdljivega žganja po deset dolarjev, dosti več odjemalcev kot samo petindvajset milijonov.

V kongresu so dolgo razpravljali, kam naj nvrste tobak: med nepotrebne predmete ali med predmete, ki so nujno potrebno potrebni.

Končno so dogovorili, da je tobak potreben.

Seveda je. Dandanes smatrajo celo petnajstletne frklje cigareto za življenjsko potrebo.

Musolmi pravi, da bo proglasil italijanskega kralja cesarjem.

Italijanski kralj ne bo po proglasitvi čisto nič večji.

Združene države Evrope.

Ta so krasne božične sanje. . . . To je prezgodnja novoletna želja.

K zdravniku je prišla ženska ter mu rekla:

— Oh, gospod zdravnik, vi ne veste, kako sem trudna, kako sem smaturna. Strašno sem trudna, vi ne veste, kako sem trudna.

Zdravnik je malo pomislil ter ji rekel, naj mu pokaže jezik.

Radio je čudovita iznajdba.

Znanstveniki nprestanoma izboljšujejo aparate, in ni več daleč tisti srečni čas, ko bomo slišali in obnem videli v velike razdalje.

Radio aparat je sestavljen iz nešteti delov. Za vsak del je bilo treba nove besede, oziroma označbe. V angleškem jeziku je nastalo izra iznajdbe aparata nad pet tisoč novih besed.

To je že lepo število.

Kdo ve, če so v pet tisoč novih besed, ki se tijejo radio aparatov vključene tudi tiste, katere je nedavno izpregovoril moj prijatelj, ko je spustil električni tok in mu je vsah pet lučic naslepraj počilo.

Zagohetno, toda resnično.

Prebrisani ponarejevalci

Pred leti je bilo treba blagajniku londonske London and Westminster banke izplačati ček, ki se je glasil na pet tisoč funtov šterlingov.

Denar bi se imel izplačati neki veliki tiskarni, ki je bila z banko v poslovni zvezi. — Že leta in leta, in sicer vsak petek, se je to vršilo, vsled česar ni blagajnik ničesar sumil.

— Ali boste vzeli denar seboj? — je vprašal uslužbenca ter mu izročil polno, na katero naj bi zapisal, koliko denarja hoče v zlatu, srebru in bankovcih.

Blagajnik je izplačal svoto, uslužbenec je spravil denar v torbo ter odšel. Deset minut kasneje je dospel nekdo drugi na banko ter hotel izmenjati ček za pet tisoč funtov šterlingov.

Blagajnik je vzel ček ter se takoj podal k bančnemu ravnatelju rekoč: — Zdi se mi, da je ta ček ponarejen. Pred četrt ure sem izplačal pet tisoč funtov šterlingov na isto ime.

— Ali veste, da je bil prvi ček pristen? — ga je vprašal ravnatelj.

— Seveda je bil. Podpis prav dobro poznam.

Poklicaj je uslužbenca ter ga vprašal, kje je dobil ček.

V tiskarni so mi ga dali. — je odgovoril, — in jaz sem prišel naravnost sem.

— Zdi se mi, da je pri vsem tem velika sleparija. — je dejal ravnatelj ter telefoniral v tiskarno. — Kmalu je dognal, da je drugi ček popolnoma pravičen, dočim je bil prvi, katerega je blagajnik izmenjal, ponarejen.

Podpisi so bili tako spretno ponarejeni, da niso prepoznali samo blagajnika, pač pa celo tiste uradnike, ki so drugi ček podpisali.

Jasno je bilo, da je na delu spretan slepar. Zadevo so torej javili Bankers Association. Skoro sleherni angleška banka pripada tej družbi, ki ima zaposlen lastne detektive, kojih naloga je, priiti na sled vsakovrstnim sleparijam. Bančni detektivi so slučaj nekega časa preiskovali, pa niso ničesar opravili. Vsled tega se je bilo treba obrniti na Scotland Yard, londonski glavni policijski stan.

Tistihdob je bil v Scotland Yardu najboljši detektiv - inšpektor Froest. Njemu je bila poverjena zadeva.

Najprej je vprašal blagajnika — Kakšen je bil tisti človek, kateremu ste ček izmenjali?

— Tak je bil kot so ponavadi bančni uslužbeni. — se je glasil odgovor. — Mlad je bil, gladko obrit, posebnega pa nisem na njem ničesar opazil.

— Ali se vam je zdel kaj neraven?

— Nič. Kajti če bi količjak opazil, bi mu ne dal denarja.

Izkušeni detektiv Froest je bil po tem odgovoru prepričan, da je bil dotičnik, ki je prišel izmenjati ček, poštnjak in da je bil v sleparijski službi. Detektiv Froest je vedel naslednje: — Prebrisani slepar ponavadi odpre navidezno pisarno ter si poišče potom časopisa klerka. V službo vzame seve, da najbolj primerne. Ob priložnosti priloži mu da ponarejen ček z naročilom, da ga tam in tam izmenja. V razdalji par sto korakov gre za njim ter se postavi v bližino banke in začne opazovati. Ako se klerk vrne iz banke, je vse dobro. Ako pa ček spozna, znajto ter klerka aretirajo, se slepar izgubi kot kača. Detektiv Froest je bil prepričan, da se je slepar tudi v tem slučaju poslužil te metode.

Prva njegova naloga je bila, izslediti klerka, kateri je bil pri sleparju najbrž le par dni, ali k večjemu par tednov v službi.

To je bila pa težka naloga. — Nahaval si je časopise zadnjih par mesecev ter pregledal vsak oglas, v katerem je kdo obljubil bančnemu klerku službo. — Sedel je k vsem tiskarnam, ki so v tem času izdale nekatere usluž-

bence, in nazadnje mu je ostalo par sumljivih.

Ko je prišel v poslopje, kjer je imela ena teh tiskarn svojo pisarno, je vprašal porterja. Portermu je odgovoril, da so se ljudje izselili in da bo najbrž vedel za naslov superintendent.

Superintendent mu je dal to-le pojasnilo:

— Gospod, ki je imel dotično pisarno v najemu, je bankrotiral. Samo tri tedne je bil pri nas. — Imel je enega samega klerka in zdi se mi, da ni napravil v vseh treh tednih niti enega centa dobička. Pa tako dober in priazen človek je bil.

— Kdaj je pa bankrotiral?

— Zadnje soboto sta pretekla dva meseca, odkar se je izselil. Prav smili se mi, ker je bil dober in priazen človek.

Ta dan je bil pomemben, kajti v petek prejšnjega dne je bil ponarejen ček predložen v banki in izmenjan. Detektiv je bil uverjen (la je na pravi sledi).

— Ali veste, kaj je z njegovim klerkom?

— Ne, toda eden izmed klerkov v prtiliču ga je poznal. Skupaj ta hodila na lunč.

Detektiv je odšel k omenjenemu možu ter izvedel, da je klerk sedaj zaposlen neke na Chaney Lane ter da večkrat igra bilard v nekem lokalu na Strand. — Dneve in dneve je opazoval detektiv igralce v oni okolici, dokler ni opazil nekega mladega (moškega, kojega zunanost je precej nalikovala opisu bančnega blagajnika).

Stopil je k njemu, rekoč: — Oprostite, ali niste vi pred par meseci izmenjali ček za pet tisoč funtov šterlingov v podružnici Westchester banke?

— Seveda, — je odgovoril mladenič prostodušno.

— Jaz sem inšpektor Froest s Scotland Yarda, — je nadaljeval detektiv. — Povejte mi, kako ste izmenjali ček, kdo je bil vaš delodajalec in zakaj ste šli iz njegove službe?

— Mladenič je začel pripovedovati vse, kar mu je bilo znano.

Na teden sem dobival trideset šterlingov plače, — je pripovedoval. — Skoro ves čas, kar sem bil v službi, sem pisal naslove na koverte, kajti moj gospodar je hotel razposlati več tisoč reklamnih knjižic. Tretji teden mi je rekel, da mora nemudoma odpotovati v Berlin. V petek popoldne mi je rekel, naj grem na banko izmenjati ček ter mi natančno povedal, koliko zlata, drobiža in bankovcev naj prinesem. Tudi to zadeni seznam za blagajnika mi je dal seboj. Muditi se mu je moralo, kajti rekel mi je, naj vzamem taksi. Ko sem se vrnil, me je srečal v veži. Jaz sem mu izročil denar, on je pa rekel, da se mu muhili v mesto. V soboto zjutraj sem prišel v pisarno ter dobil tam pismo, v katerem je bilo deset funtov šterlingov. Gospodar mi je sporočil, naj si vzamem en mesec počitnice. Ko sem se vrnil s počitnic, sem dobil zopet pismo, v katerem mi je gospodar naznanja, da me ne potrebuje več. V pisnu je bilo tudi par funtov šterlingov.

Torej se je baš tako zgodilo kot je detektiv domneval. Tedne in tedne je vohal in preiskoval, pa brez uspeha, kljub temu, da mu je klerk natančno opisal sleparja, tako so oblačili, kako hodi, koliko je približno star itd. Klerku je pokazal fotografije vseh znanih angleških ponarejevalcev, toda v nobeni ni mogel spoznati slike svojega bivšega gospodarja.

Preiskava je trajala mesec in mesec, uspeha nobenega.

Čuden slučaj pa ga je končno privedel na sled enega najbolj prefriganih zločincev sedanjega časa.

Detektiv Froest se je moral napotiti v Francijo, kjer je bil zaposlen z neko drugo zadevo. Nekega dne je začel v nekem pariškem parku ter se potikal ure in ure naokrog. Naenkrat pa je za-

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

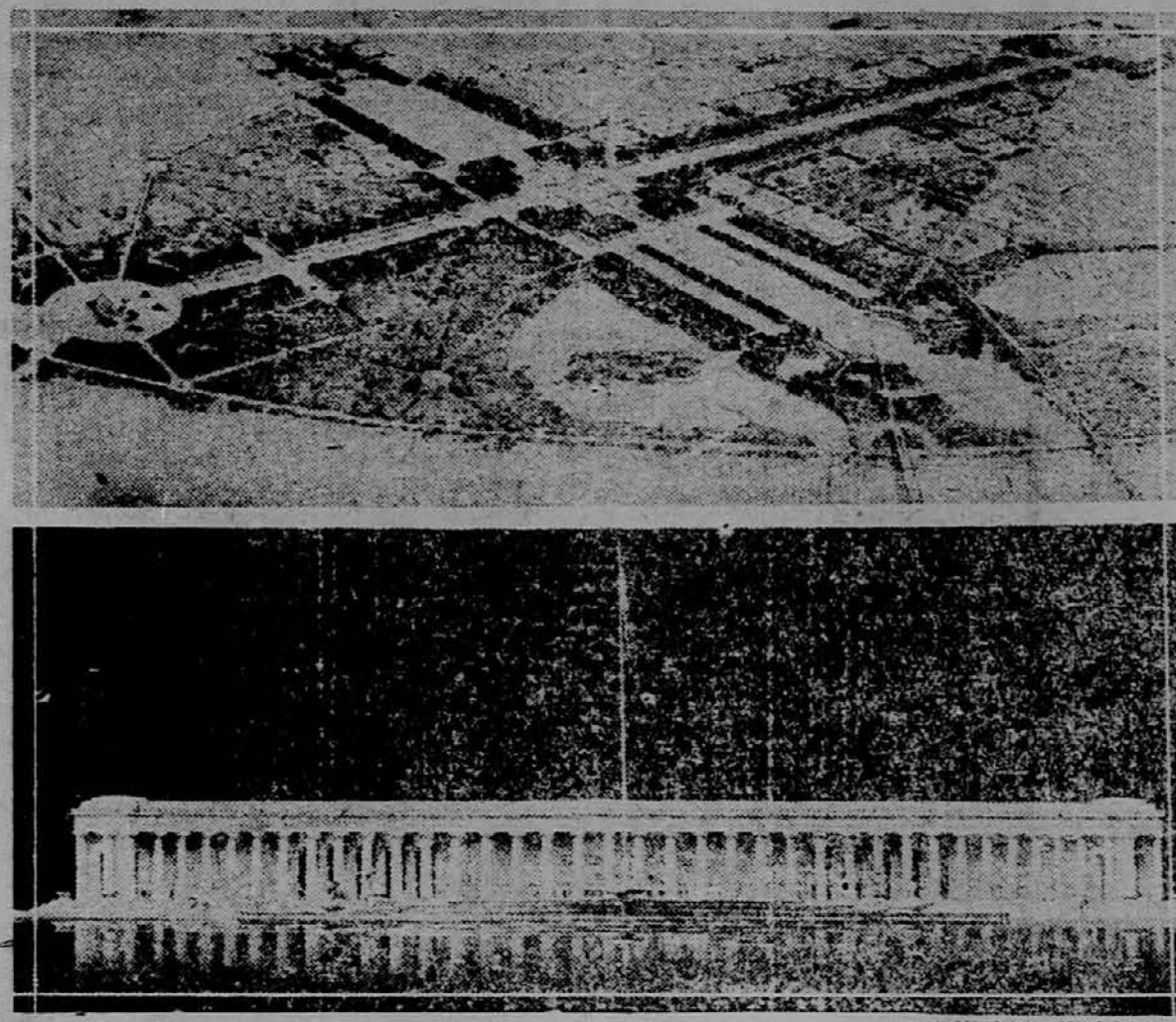
Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

NAČRT ZA ROOSEVELTOV SPOMENIK

Na gornji sliki vidite pogled na Twining Lake v Washington, D. C. Ob tem jezeru nameravajo postaviti spomenik predsedniku Rooseveltu. Načrt, ki ga vidite na spodnji sliki, je izdelal John Russell Pope iz New Yorka.

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

— je odgovoril detektiv. Postava ali nepostava.

Živahen protest je vzbudil v detektivu sum, da je slepar oborožen in da se bo ob prvi priliki poslužil svojega orožja. Vsled tega ni hotel prevzeti najmanjše odgovornosti.

Eden navzočih orožnikov ga je razklenil, in v naslednjem trenutku je planil takozvani grof na angleškega detektiva. Oba sta padla na tla. Detektiv, ki je bil zelo močan, je kmalu premagal pustolovec.

Kmalu se je izkazalo, kako pametno in previdno je ravnal. Iz sleparjevega žepa so potegnili nabasan revolver ter dolg, oster nož kakorčnega rabijo ameriški traperji.

Ta nož je hudil sled glede resnične osebnosti tega človeka.

Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu Sioane, eden najbolj spretnih ameriških sleparjev, ki je bil znan v nižnjih življenja kot kralj ponarejevalcev.

Detektiv je pogledal jedilni list, katerega mu je dal gostilničar ter takoj zapazil sličnost pisave onega človeka, ki je naročil banki, naj izplača pet tisoč funtov v zlatu, srebru in bankovcih.

— Kako dobro, — je vzkliknil detektiv. — Prosim, dajte mi ta jedilni list, da ga lahko pokažem svojim prijateljem.

S tem važnim dokazom v roki je pohitel detektiv v Pariz ter naročil nekemu fotografu, naj gre v ono obcestno krčmo in naj fotografira grofa in grofico, ne da bi vedela za to, ker baje namerava oba prijateljsko presneti.

Kakorhitro je imel slike, se je vrnil detektiv v London ter pokazal banki jedilni listek, ki ga je dobil v obcestni krčmi.

— To je rokopis mojega delodajaleca, — je vzkliknil mladi klerk.

— In to je on, samo brado si je pustil rasti, — je dostavil, ko je videl sliko.

Preskrbljen s potrebnimi izročilnimi listinami je dopotoval detektiv zopet v Francijo. Dogovoril se je s francosko policijo, da bo slednja izročila sleparja v pristojni Havre. Uklenjenega so privedli "grofa" na krov parnika ki je odplul proti Angliji.

Še predno pa je detektiv podpisal dokument, ki naj bi bil formalno potrdilo za sprejem aretirane, je prosil francoske uradnike, naj preiščejo jetnika. — Jaz sem na francoskih tleh ter pod varstvom francoske zastave, — je vzkliknil jetnik. — Ne sme se me preiskati.

— Ne, ne smete ga, — je pritrdil francoski policijski uradnik.

— Jaz pa ne bom podpisal potrdila, dokler ga sam ne preiščem

gledal damo in gospoda, ki sta jahala iskre konje ter ju vprašal za pot.

Gospod mu je povedal, toda detektiv je komaj pazil na njegov odgovor. Instinktivno se mu je zdelo nekaj sumljivega. Spomnil se je policijskega opisa, ki ga je čital pred časom, za trenutek se ni mogel spomniti, kdo da bi bil.

Detektiv je zrl za obema, ko sta odjahala ter videl, da sta ustavila pred majhno gostilno ob poti.

Nenadoma se je pa tudi spomnil na onega klerka v Londonu, katerega je prijavil njegov delodajalec policiji.

Detektiv se je takoj napotil v gostilno, naročil steklenico vina ter prišel kramljati z gostilničarjem.

— To sta grof Louis ter njegova očarljiva žena grofica Teresa. Bil je Amerikanez, po imenu S

Raznoterosti.

Glumač in slon.

Glumač Doli v cirkusu Kland-kega, ki baš sedaj prireja predstave na Češkem, si je nekaj za-za-manoval v svoj zapisnik, ko so ga poklicali z manaže. Pustil je zapesku belečnico, v kateri je imel potni list n več bankovcev, je hotel, kamor je bil poklican, da bi izvedel, za kaj gre. Ko se je vrnil v manežo, je zagledal, kako je veliki slon Baby prijel z rilecem belečnico in jo s slastjo spravi-l "pod streho". Ubogi šalijev je vsilil vsled svoje nepravilnosti ob-vošč stotakov težkosluzničen češ-ko-slovaških kron, pa še na polje-jiški urad je moral, kjer je nazna-til, kako je prišel ob pot. list, brez katerega bi ne mogel odpotovati.

Odlikovana zaradi metle.

Za časa vojne se je zgodilo, da se je moral bivši nemški cesar Viljem II. peljati skozi mesto Metz. Občlani so ukazali, da mora-jo biti vse ulice, skozi katere se bo vozil cesar, skrajno čiste. Po tem nalogu je prišel stražnik tudi k neki Justini Hofmann in ji aka-za-l, naj pomete hodnik pred svo-jo hišo. Žena pa ga je odgnala z besedami: — Tisti vaš cesar še toliko ni vreden kot moja metla! — Ženska je bila zaradi teh besed obsodena na šest mesecev je-če, ki jih je tudi odsedela. Sedanja francoska vlada pa je Justini pri-sodila visoko odlikovanje.

Božično drevo za vse.

V Weimerju postavijo tudi letos na Muzej-kom trgu božično dre-vo za vse. Občlani so to že dovolj-ilo in godba je tudi že naročena. Lani leto je daleč naokoli za-ročeno ogromno drevo s svojim svet-lim križem na vrhu zapustilo pri prebivalstvu globok utis.

Pred važnimi posvetovanji v Londonu?

Ob priliki podpisa ločarskih pogodb v Londonu se bo vršilo važno posvetovanje med nemško delegacijo in zastopniki zavezni-ških držav, in sicer o civilnem in vojaškem režimu v Porečju, o nemškem zrakoplovstvu in o spo-šni razorožitvi zavezniških držav.

Levičarski blok v Angliji.

Kljub dementiji s strani Mac-Donald in Thomasa vzdržujejo londonski listi trditve, da so se vršila pogajanja med desnič-ko-ve stranke in liberali v svr-ho ustanovitve levičarskega blo-ka po francoskem vzgledu. Pogaj-anja je vodil Lloyd George.

O nevarnostih posebnih pogodb med državami

Je govoril te dni lord Grey na zborovanju londonskih liberalcev. — Rekel je, da morejo posebne po-godbe zasigurati mir za kakih de-set let, da pa morajo koočno pri-vesti do po podobnega napetega položaja, kakor je bil leta 1914. Zato pozdravljajo angleški libe-ralci ločarske pogodbe. Liga na-rodov je izvršila s temi pogodba-mi veliko delo, ni pa mogla pre-prečiti dveh nasprotnih si tabo-rov v Evropi. Rusija neče ničesar sli-šati o vstopu v Zvezo narodov. — Toda upati je, da bo Rusija kmalu spoznala, da stremijo ločar-ske pogodbe po izolaciji Rusije.

Pred novimi volitvami na Grškem

Italijanski listi poročajo iz A-ten, da se pogaja grški ministri-predsednik z voditelji raznih po-litičnih strank v svrhu razpisa no-vih volitev.

Akcijska proti italijanskim emi-grantom.

"Popolo di Roma" zahteva, naj se določbe novega zakona proti emigrantom uporabijo predvsem proti bivšemu generalnemu tajni-ku klerikalne stranke don Sturza, proti bivšemu ministrskemu pred-sedniku Nitijju in proti sindikali-stu de Ambreju.

Turčija se neče odpovedati Mosulu.

Po poročilih iz Angore, je vla-da pod predsedstvom Kemal pa-še sklenila, da v močnem vpra-šanju nikakor ne bo odjenjala in da ne bo priznala nekega raz-odnega sklepa Zveze narodov.

Knjigarna "Glas Naroda"

Milčinskijevi spisi:

Mladim sroem. Zbirka povesti za slo-venko mladino	25
Notarjev nos, humoreska	35
Narod ki izmura	40
Nasa vas, I. del, 14 povesti	90
Nasa vas, II. del, 9 pov.	90
Nova Erotika, trd. vez.	70
Nasa leta, trda vez	80
Nasa leta, broširano	60
Na Indijskih otokih	50
Naseljenci	30
Na Prepiji	30
Nihilist	40
Narodne pripovedke za mladino	40
Na krvavi poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih ponodov bivše-ga slovenskega polka	150

Narodna biblioteka:

Kranjska čebelica	90
V gorskem zakotju	35
Za kruhom	35
Ortice iz življenja na kmetih	35
Berač	35
Amerika, povsod dobro, doma naj- bolje	35
Boj s prirodo, Treskova Urška	35
General Lavdon	35
Spisje	35
Beatin dnevnik	60
Grška Mytologija	100
Svitoslav	35
Z ognjem in mečem	300
Nekaj iz ruske zgodovine	35
Bojja kazen	35
Emanek, lovčev sin	35
Napoleon I.	75

Obiski. (Cankar). Trdo vezano	140
Ob 50 letnici Dr. Janeza E. Kreka	25
Ostrij tr. v.	130
Pastirjeva nevesta, trdo vezana	80
Pesni v prosti, trdo vez.	70
Prigodbe čebelice Maje trda vez.	100
Pabirki iz Roča (Albrecht)	25
Pariški zlatar	35
Pingvinski otok tr. v.	90
Pod svobodnim solncem I. zv.	100
Plebanus Joanes tr. vez.	1—
Pod krivo jelko. Povest iz časov Ro- kovnjačev na Kranjskem	50
Poslednji Mohikanec	30
Pravljice H. Majar	50
Povesti, Berač s stopnic pri sv. Roknu	35
Po strani klobuk, trdo vez.	90
Požigalec	25
Prepevanova zgodbe	25
Prapra, povesti iz irske junaške dobe	30
Predizkani, Prešern in drugi svet- niki v gramofonu	25
Pod tednov v srakoplovu. Trd. vez.	150
Pol litra vipavca	30
Ptice selivke, trda vez.	75
Pticev dama (Puškin)	30
Pred nevihto	35
Pravljice in pripovedke (Košutnik)	40
1. zvezek	40
2. zvezek	40

Rablji, trda vez	75
Razkrinkani Habsburžani (Larish)	35
Revolucija na Portugalskem	30
Rinaldo Rinaldini	50
Slovenski šalijev	40
Slovenski Robinson, trdo vezan	70
Smeški invazija	35
Skozi črno Indijo	50
Sanjaka knjiga Arabika	150
Sanjaka knjiga, nova velika	90
Spake, humoreska, trda vez	90
Strahote vojne	50
Sveta noč, zanimive pripovedke	30
Strup iz Judeje	75
Spomini jugoslov. dobrovoljca — 1914—1918	1—
Stritarjeva Anthologija trda vez	30
Sinto Sesto, povest iz Abrucev	30
Svitanje (Govekar), vez.	120
Šopek, samotarke (Komanova) vez.	50
Sin medvedjega lovca. Potopisni ro- man	80
Sveta Norburga	35
Sredozimci, trd. vez.	60
broš.	40

Shakespeareve dela:	
Machbet, trdo vez.	90
SPISI KRIŠTOFA ŠMIDA:	
1. zv. Poznavna Boga	30
2. zv. Jagnje	30
3. zv. Pirhi	30
13. zv. Sveti večer	30
14. zv. Povodni	30
15. zv. Pavlina	30
17. zv. Brata	30

ŠPLOSNA KNJIŽNICA:	
Št. 1. Ivan Albrecht: Ranjena gru- da, izvirna povest, 104 str., broš. 0.35	
Št. 2. Rado Murnik: Na Bledu, iz- virna povest 181 str., broš. 50	
Št. 3. Ivan Rozman: Testament, ljubka drama v 4 dej., broš. 105 str. 35	
Št. 4. Ovetko Golar: Poletno kla- sje, izbrane pesmi, 184 str., broš. 50	
Št. 5. Fran Milčinski: Gospod Fri- dolin, žolna in njegova družina, veselomoderne ertice I. 72 str., br. 0.25	
Št. 6. Ladislav Novak: Ljuborom- nost, veseloligra v. cem dejanja, poslovenil Dr. Fr. Bradač, 45 str., broš. 35	

Št. 7. Andersenove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Uta, 111 str., broš. 35	
Št. 8. Akt št. 113	70
Št. 9. Univ. prof. dr. France We- ber: Problemi sodobne filozofije, 347 str., broš. 70	
Št. 10. Ivan Albrecht: Andrej Ter- nouc, reliefna karikatura iz mi- nulosti, 55 str., broš. 25	
Št. 11. Pavel Golia: Peterčkov po- slednje sanje, božična povest v 4 slikah, 84 str., broš. 35	
Št. 12. Fran Milčinski: Mogočni prstan, narodna pravljica v 4 de- jajih, 91 str., broš. 30	
Št. 13. V. M. Garšin: Nadežda Ni- kolajevna, roman, poslovenil U. Zun, 112 str., broš. 30	
Št. 14. Dr. Karl Engliš: Denar, na- rodno-gospodarski spis, poslove- nil dr. Albin Ogris, 236 str., br. 80	
Št. 16. Janko Samec: Življenje, pesmi, 112 str., broš. 45	
Št. 17. Prosper Marimée: Verno duše v vicah, povest, prev. Mirko Pretnar, 80 str., 30	
Št. 18. Jarosl. Vrchlicky: Opora- ka lukovskega grajskega, veselol- gra v enem dejanju, poslovenil Dr. Fr. Bradač, 47 str., broš. 25	
Št. 19. Gerhart Hauptmann: Po- topljeni zvon, dramatska bajka v pe- tih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 str., broš. 50	
Št. 20. Jul. Zeyer: Gompaci in Komurasaki, japonski roman, iz češčine prev. dr. Fran Bradač, 154 str., broš. 45	
Št. 21. Fridolin Žolna: Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II., 73 str., broš. 25	
Št. 23. Sophokles: Antigone, žalna igra, poslov. C. Golar, 60 str., br. 30	
Št. 24. E. L. Bulwer: Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broš. 80	
Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja	80
Št. 26. L. Andrejev: Črne maske, poslov. Josip Vidmar, 82 str. br. 35	
Št. 27. Fran Erjavec: Brezposle- nost in problemi skrbstva za brez- poselne, 80 str., broš. 35	
Št. 29. Tarzan, sin opice	90
Št. 31. Roka roko	25
Št. 32. Živeti	25
Št. 33. Gaj Alustij Krip: Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 str., broš. 50	
Št. 36. Ksaver Meško: Listki, 144 str. 65	
Št. 37. Domače živali	30
Št. 38. Tarzan in svet	90
Št. 39. La Boheme	1—
Št. 46. Magola	40
Št. 47. Misterij duše	1—
Št. 48. Tarzanove živali	90
Št. 49. Tarzanov sin	90
Št. 50. Slika De Graye	120
Št. 51. Slov. balade in romance	80
Št. 52. Sanin	15
Št. 54. V. metožu	1—
Št. 55. Namisljeni bolnik	50
Št. 56. To in onkraj Sotle	30
Št. 57. Tarzanova mladost	90

Spilmanove pripovedke:	
2. zv. Maron, krčanski deček iz Li- banona	25
3. zv. Marijina otroka, povest iz kav- kaskih gor	25
4. zv. Praški judek	25
8. zv. Tri Indijanske povesti	30
9. zv. Kraljičin nečak. Zgodovinska povest iz Japonskega	30
10. zv. Zvesti sin. Povest iz vlade Akbarja Velikega	25
11. zb. Rdeča in bela vrtnica, povest	30
12. zv. Korejska brata. Črtica iz mis- jonov v Koreji	30
13. zv. Boj in zmaga, povest	30
14. zv. Prisega Huronskega glavarja. Povest iz zgodovine kanadske	30
15. zv. Angelj suznjev. Braziljska povest	25
16. zv. Zlatokopi. Povest	30
17. zv. Prvič med Indijanci ali voš- nja v Nikaraguo	30
18. zv. Pregarjanje Indijskih misjo- narjev	30
19. zv. Mlada mornarja. Povest	30
Tisoč in ena noč, trdo vezana	90
Tatič, Bevk, trd. vez.	75
Tri povesti (Flaubert), trd. vez.	75
Tri povesti grofa Tolstoja	50
Tri novele, tr. v.	90
broš.	70
Tunel, trda vez.	100
Turki pred Dunajem	60
Trenutki oddiha	40
Veselo povesti	35
Vera (Waldova) broš.	1—
Viknjava repatica (Levnik) vez.	60
Vrtinar, Rabindranath Tagore	60
trdo vezano	75
Volk spokornik in druge povesti za mladino	100
Valentin Vodnika izbrani spisi	30
Vodnik svojemu narodu	25
Zgodba Napol. huzarja vez.	2—
Zemisl smrti	60
Zadnji dnevi nevarnega kralja	60
Zadnja pravda, trdo vezana	75
Zadnja pravda	50
Zemaj iz Bosne	30
Zlatarjevo zlato	100
Za milijoni	40
Zlati mlaj Koprivica	30

Zmote in konec gospodične Pavle Zgodovinske anekdote	30
Zločin v Orsevalu 246 str.	1—
Zbirka slovenskih povesti:	
1. zv. Vojnomir ali poganstvo	35
2. zv. Hudo brezno	35
3. zv. Vesela povesti	35
4. zv. Povesti in slike	35
5. zv. Študent naj bo. Naš vsakdanji kruh	65
Zbrani spisi za mladino (Gangl):	
1. zv. trdo vezano. Vsebuje 15 pove- sti	50
2. zv. trdo vezano. Pripovedke in pe- mi	50
3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 pove- sti	50
4. zv. trdo vezano. Vsebuje 8 pove- sti	50
5. zv. trdo vezano. Vinski brat	50
6. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 povesti	50

Umetniške knjige s slikami za mladino:	
Pepelka; pravljica s slikami	1.60
Rdeča kapica; pravljica s slikami	1.00
Sneguljčica; pravljica s slikami	1.00
Trnoljčica, pravljica s slikami	1.00

Knjige za slikanje:	
Mladi slikar	75
Slike iz pravljic	75
Knjige za slikanje dopisnic, popolna z barvami in navodilom:	
Mlada greda	1—
Atlati umetnik	120
Otroški vtrec	120
Za kratek čas	120
Zaklad za otroka	120

IGRE:	
Sensski trgovec. Igrokaz v 5 dejanj	60
Burke in šaljivi prizori, eno in več dejank	90
Dojina solz. 3. enodejanka: Dva sve- tova. Dedščina. Trpin	100
Dnevnik. Veseloligra v 2 dejanjih	30
Cyrano de Bergerac. Hoerična kome- dija v 5 dejanjih. Trdo vezano	170
Divji lovci. Narodni igrokaz s petjem v 4 dejanjih	50
Eda, drama v starih dejanjih	30
Elapac Jernej, v 9 slikah	50
Mati, Meško, tri dejanja	70
Marta, Semen v Richmondu 4 de- janja	30
Starinarica. Veseloligra v 1 dejanju Ob vojski. Igrokaz v starih slikah	30
Sovražnik žensk, enodejanka	35
Tončkov sanje na Miklavšev večer.	30
Mladinska igra s petjem v 3 dejanjih	60
R. U. R. drama v 3 dejanjih s pred- igro (Čapek) vez.	45
Revizor, 5 dejanj trda vezana	75
Ujetnik carevine, veseloligra v 2 dejanjih	30
Veronika Deseniška, trda vez.	150
Za križ in svobodo, igrokaz v 5 de- janjih	35

Ljudski oder:	
3. zv. Miklova zala, 5 dejanj	70
4. zv. Tihotapec, 5 dejanj	60
5. zv. Po 12 letih, 4 dejanja	60
Zbirka ljudskih iger.	
3. snopič. Mlin pod zemljo. Sv. Neža, Sanje	60
9. snopič. Na Betlehemskem po- ljanah. Kazen ne izostane. Oče- tova kletve, Časica kave	30
12. snopič. Izgubljen sin, V. ječi, pa- stirici in kralji, Ljudmila, — Planšarica	30
13. snopič. Vestalka, Smrt Marije De- vice, Marijin otrok	30
14. snopič. Junaška deklica. Sv. Boi- tjan, Materin blagoslov	30
15. snopič. Turki pred Dunajem, Fa- bjola in Neža	30
20. snopič. Sv. Just; Ljubzen Mariji- nega otroka	30

PESMI IN POEZIJE:	
Bob za mladi zob, trda vez.	40
Gregorčič, poezije trda vez.	75
Gregorčičeve zbrane pesmi s sliko	40
Goede; Pored narodnih pravljic o Vrbkem jezera. (A. Funtek)	75
Trdo vezano	75
Kettejeve poezije trda vez	110
Kraguljčki (Uta)	65
Ko so cvele rože, trda vez.	60
Moje obzorje (Gangl)	125
Marcic (Gruden) broš.	30
Prešernove poezije trda vez	1—
Primorske pesmi (Gruden) vez.	35
Pohorske poti (Glaser) broš.	30
Slutne (Albreht) broš.	30
Pesmi Ivan Zornama	30
Originalne slovenske pesmi in prevodi znanih slovenskih pesmi v angleščini	125
Slovenska narodna lirika. Poezije	50

Oton Zupancič:	
Ciciban, trd. vez.	50
Mlada pota, trda vez	50
Što ugank	50
V marje Vidove, tr. vez.	30
Vijolica, Pomi s slikami	30

	vsake povesti	
	Vera (Waldova) broš.	
	Višnjijsva repatica (Levšnik) vez.	
	Vrtinar, Rabindranath Tagore	
	broš.	
	trdo vezano	
0	Volk spokornik in druge povesti za	
	mladino	
	Valentin Vodnika izbrani spisi	
b	Vodnik svojemu narodu	
	Zgodba Napol. huzarja vez.	
0	Zmislj smrti	
	Zadnji dnevi nesrečnega kralja	
	Zadnja pravda, trdo vezana	
5	Zadna pravda	
	Emaj iz Bosne	
	Matarjevo, Zlate	
	Za milijoni	
	Zlati mladi Koroški	

KORZARJI.

(Nadaljevanje.)

5

Konec spomladi leta 1683. so flibustejski kapitani Grammont, Van Horn in Laurent sklenili, da napadejo mesto Vera Cruz, ki leži ob mehiškem zalivu in je glavno mesto Nove Hispanije. Vse mesto je zgrajeno iz samih granitnih rezanih kamnov in ima množico palač, hiš, vrtov, skladišč, zakladnice in prodajalen, kamor bogati Španci skrbno zapirajo svoja bogastva. Brez dvoma bi podjetje proti temu mestu več kot trikrat povrnilo flibustejsko škodo, ki so jo imeli lani, ker jim je našel proti Puerto Bello izpodletel, čeprav je takrat Tomaž našel flibustejski poraz in uničil zadnjo stražo sovražnega brodovja.

Tudi to pot so se dogovorili na Kravjem otoku in na njem so podpisali pogodbo, vedno iz istega vzroka. Namestnik Cusi Tarin se je vedno trudil, da ostraži flibustejske odličnosti podjetij. V zadnjih mesecih je postal celo siten in jim tudi več ne daje poverilnih in korzarskih pisem. Ker se boji, da bi korzarji pisma zlorabljali, jim tudi več ne daje dovoljenj za nakup smodnika, ali za lov na ribe ali za nakup potrebne opreme. Pa tudi sicer je zadržan zelo važna. V Vera Cruzu je posadka starih tisoč zelo izkušenih vojakov, v okolici pa je vsega skupaj petnajst tisoč mož kavalarije in infanterije, ki bi mogla priti v dvanaestih urah na pomoč. Kapitan Grammont je zato želel, da se s korzarske strani udeležijo vsi najbolj predrzni voditelji in moštvo, in je kljub temu zavezal vsakega povzameznega, da mora varovati najstrožjo tajnost.

Ko so vodje podjetja baš imeli zadnji vojni posvet, predno odidejo, so bili zato silno neprijetno presenečeni, ko se pokaže v njihovi sredihi nihče drugi kot sam namestnik de Cusi Tarin, ki je bogve odkod izvedel za nameravano podjetje in v zapustil svojo rezidenco na Tontugi ter prišel flibustejskim kapitanom še enkrat povedati, kako zelo obsoja njihovo najnevarnejše podjetje, in da se tudi kralj vsak dan huje ljuti na nepokorne roparje.

Kakor vedno, poslušajo korzarji te besede tudi to pot uljudno in molče. Bili so menda polnoštevilno zbrani, namreč tripešerica deteljeja Lauren, Van Horn in pa Grammont, dalje Tomaž Jagnje, Rdečebriadi, oni iz Dieppa in oni iz Olerana, ter po moški prebričena Mary Rackam. Od vseh znanih hrabrih flibustejev manjka samo Loredan, ki ga Tomaž že vs leto ni videl. Nihče, niti Mary Rackam ni vedela, kaj se je zgodilo s tem tajinstvenim možakarjem, ki je ostal nekakšna tajna osebnost za vse flibustije.

Gospod de Cusi Tarin je govoril z veliko zgovornostjo in močjo. Naštevaje, koliko je že storil v zadnjih letih korzarjem in kako se je trudil, da odloži izvrševanje vedno bolj nujnih zapovedi, ki mu prijaajo iz Pariza. Dokazoval pa je tudi, da tako več ne pojde, in da je kralj trdno odločen, da v sporazumu s španskim kraljem najstrožje in s silo zatire vsako nadaljnje kršenje svojih zapovedi. V to svrhu namerava poslati v Zapadno Indijo več svojih vojnih fregat ki naj s silo napravijo red če ne pojde izlepa.

Kapitani so spogledajo in ne odgovorijo takoj, ker nečejo kazati odkritega upora. Obenem pa so odločeni da nikakor ne odstopijo od svojega namena. Končno se oglasi kapitan Grammont ki misli, da je našel pravi odgovor: — Ho, — pravi, — gospod namestnik! Kako pa naj kralj ve, da imamo namen odpraviti se proti Vera Cruzu ko niti vsi naši tovariši ne vedo za ta namen? To ni mogoče! Uganil sem, gospod namestnik! Vaša prisrčnost ki nam je znana, vas vodi v tej zadevi, ker se bojite močnejših surovosti, ki bi jih na ob tej priliki morda navajali proti Špancem. A...

ljani, da se ne bo zgodilo nič sličnega. Naš načrt je tako sijajno izdelan, da bomo zmagali, predno poči ena sama puška, in Špancem bomo izpraznili mošnje, predno bodo sami vedeli, kdaj in kako. Le priznajte bolje se res ne bomo nikdo drugi obnašali!

Vsi se glasno zakrohotaajo, governer pa ostane strog: — Ne šalimo se! — pravi hladno. — Kralj prepoveduje vsako ropanje in napadanje. Mir je mir. Takšna je njegova volja. Kdor je ne spoštuje naj si pripiše posledice. To si zapomnite!

Kapitani umolknejo. Celo sicer tako zgovorni Grammont ne najde primerne odgovora na rebesede. Da priznamo istino, kraljeva volja je že nekaj veljala celo tem svobodnjakom, in kar tako bi si jej ne bili radi zamerali. — Cusi Tarin je že mislil, da mu je uspelo. Misli je pa to le tako dolgo, kakor rabiš časa, da napolniš puško.

Kajti sedaj se dvigne Tomaž Jagnje. Vsakdo ga pogleda prihodno, kajti on ponavadi pri posvetovanjih ni odpiral ust, ali pa le v najbolj redkih slučajih. Tudi je že skoraj leto dni tega, da se je njegovo razpoloženje na čudovit način poslabšalo. Vedno je nekako temen in mračen. In tudi do sedaj ni ves čas posveta žnil nobene. Sedaj pa govori s svojim hrabrim glasom. Nikomur ni prišlo niti na misel, da bi ga prekinil, kajti njegova slava je sedaj bila upravičena in noben flibustejski se ni smatral za boljšega od njega.

Kralj me je svoječasno, sam sprejel na gradu Saint Germain, kdem in me tam preobložil z dokaj milosti. To izjavljam, da sem njegov najzvestejši podanik in iz vsega srca želim, da me v njegovo službo zadene junaška smrt. Da mu dam pravi in resničen dokaz svoje popolne udanosti, sem pripravljen, da zasidam njegovo vojsko zastavo na utrdbah verakruških, ki bi morale biti francoske in ne španske, kajti tako velik kralj je rojen, da gospoduje povsod!

Vsa družina je očarana zaradi tega razumnega in lepega odgovora. Zato mu pritrjuje z gromovitim ploskanjem in klicanjem Edini Cusi Tarin ne soglašal s splošnim mnenjem. Obrne se k Tomažu in ga pozdravi z nemo kretnjo roke. Potem pa odgovori vsej flibustejski skupščini: — Gospoda moja, moj namen, da bi se tu z vami prepiral. — Dovolj je, da sem vam sporočil voljo njegovega veličanstva. Zato končajmo. Dovolite mi, da še enkrat kličem vaš razum in vas rotim, ne podajajte se na to pot! Če se zbirajo temni oblaki. Kraljeva jeza prihaja nad vas! Strah ni tako nagla, niti tako strašna. Zbogom, gospodje!

Nato se pokrije in odide. Flibustejski pa ostanejo zakrknjeni in bolj ko kdaj odločeni, da ne opuste svojega namena. Vendar pa so bili nekoliko vznemirjeni zaradi groženj, ki so jih slišali. Čim pa je bil namestnik skozi vrata, zaprje Tomaž trikrat zapored, bolj iz občutka, ko iz razuma: — Živijo kralj! — In tako nato: — Naprej! Nad Vera Cruz! — Obče klicanje takoj pomiri vso družbo, ne da bi mogel kdo reči, zakaj in kako, in še istega večera odjadra vse brodovje z ugodnim vetrovom naravnost proti kaboškemu rtiču, okrog katerega mora jadrati, kdor je namenjen za Vera Cruz.

Sedem dni pozneje je bilo mesto v njihovih rokah. Kakor je Grammont obljubil namestniku, res skoraj ni bilo treba enega udarca ali strela. Le trdnjava je bila nekoliko trši oreh. Pa tudi v tej borbi jih je padlo jedva sedem mrtvih, enajst pa ranjenih. To je bil skoraj neverjeten uspeh, ki je štel v dobro spretnemu generalu, zapovedniku tako izkušenih in tako hrabrih čet, zbranih v takšnem številu, kakor tega flibustija, do sedaj še ni videla. Ravno toliko, če ne več, pa gre zasluga Tomažu Jagnju, čigar bogato iskustvo je bilo neprecenljivega pomena.

zavzetje mesta. Vrhu tega je Tomaž v odločilnem trenutku s tako drznim pogumom naskočil na čelu svojih fantov, da je skoraj izgledalo, da ne išče zmage, marveč da dere v smrt.

6

Mesto Vera Cruz je bilo zavzeto in oplenjeno in korzarji so se nato jadrno odpravili na umik. Plen je bil ogromen in sedaj je bilo glavno, da ga spravijo na varno. Kajti straže so že javljale, da se bliža veliko špansko brodovje sedemnajstih vojnih ladij, katerih vsaka je močnejša ko najmočnejša korzarska ladja; teh pa je bilo le osem, med njimi tri navadne jadrnice brez topništva.

Vkljub temu so jo udarili korzarji naravnost po sredi med španskimi brodovjem, ki si ni upalo na napad, kajti na korzarskih rajnah so plapolale strašne bele zastave, zastave flibustije in obenem tudi Francije, poleg mnogih drugih dobro znanih in strašnih zastav, kakor so bile takrat na primer maledonski hermelin in neka rdeča standarda, ki ima v sredi vitlo zlato jagnje. Admiral španskega brodovja je sicer moral videti na korzarskih krovih kupe plena. — Todo kljub temu si Kastiljanci niso upali napasti teh zmage vajenih četi.

Tako so se korzarji brez neizgovornosti vrnili na Kravji otok, odkoder so bili odrinili nekaj dni poprej. Tam so si lepo posteno razdelili plen. Tam je vsak med njimi pa že tudi prvi dan pričel zapravljati naplenjeno bogatstvo na najbolj brezskrben način s pičajo in jedajo in v družbi lahkokrvnih deklet. Kakor je namerjal sicer Kravji otok v vsem zaostajal za Tortugo, je vendar že takrat imel lepo številno gostilno in zabaviščno družbo. Karkoli si hotel kupiti, si mogel tamkaj dobiti po vojaškem ali mornarskem okusu, — bogato obleko, orožje, nakit ter razne bisere in drugo ništarijo. Razume se, da so trgovci bogato zaslužili pri tej trgovini. Za navaden kos svinje, ki ga plačajo v Franciji s tolarjem, so na Kravjem otoku navadno plačevali po deset in petnajst zlatih dukatov. Trgovski rod je na ta način v Zapadni Indiji bogatel dokaj bolj naglo, ko korzarji. Ti so se sicer čisto ljutli nad temi pijavkam: toda ubili so je tri ali štiri kupe, na kojih mesto so potem stopili drugi, in vse je bilo kakor poprej.

Kakor rečeno so torej tudi to pot korzarji pričeli na Kravjem otoku s svojimi zabavami. Saj je to še najmanj, kar mora slediti tako sijajnemu uspehu orožja. — Petnajst dni in noči so samo žrti. Ko sta ta dva tedna potekla, so bili vsi izmučeni od krokanja in drugih razvratnosti in po vsej pravici so izgledali, kakor izgledajo blede in zadolženi reveži.

Voditelji so se bili udeležili teh zabav prav tako, kakor njihovo moštvo. Saj so vsi ti korzarji zares med seboj pravi bratje, kakor se sami nazivajo, to se pravi, med seboj so si v resnici enaki in v večini zadev imajo enak okus in enake občutke. V bežnicah, kamor zabajajo najnižji med njimi, najdeš tudi vse najslavnejše voditelje in kapitane pri mizah, ne da bi količkaj pomišljali, in tam pijejo ravnoisto sladkorno žganje, kakor najnižji med njimi, in obenem jemo vsem skupna dekleta. — Grammont Rdečebriadi in Laurent se tam shajajo. In tudi Juana je bila prav vesela, da jo pelje Tomaž v to družbo.

Kajti Juani so se najsuroveje krokarje prav omilile. Sodruga je ni odbijala. Prav rada je kraljevala tej množici zaljubljenih pijancev. Na tihem ji je godilo, da gleda, kako kipi okrog nje v divjih valovih poželenja, ki mu daje ona vedno nove hrane v svoji zrel, divno razviti lepoti. Sporov je pretepal se ona ne boji. Barva krvi ji ugaja. Zgodilo se je celo, da je tudi ona prebila nekaj kuvi, drugače ona na svojem krovu in druge žrtve.

Ta slučaj se je pripetil v dokaj čudovitih okoliščinah. Tomaž je nanje mislil s srdom in žalostjo v srcu. (Dolje prihodnjič)

Pred desetimi leti.

V tiste temne čase bolesti in obupa je prišla naša temna pot v Weyerburg. Odkar je bila padla jesen okoli tabora in razmočila s svojim deževjem blato po vrhu, da so se nam noge globoko vdirale v ilovico, ako smo stopili iz baraka, so prihajale iz daljave težke vesti, ki so nam sklonile ponosno uporne glave, naši obrazi so potem sineli in žalostno smo gledali drug drugemu v oči. Za Rusijo je prišla na vrsto Srbija, naš najvišji sen, naš ponos in naša nada. Kaj smo prestali od tistega dne, ko nam je javil nemški mojster, ki je popravljal vodovod v taboru, da je padla Varšava. Ruske čete so se umikale daleč v notranjo Rusijo tj. do Dvine in nemški kancler Bethmann-Hollweg je govoril v parlamentu, da se je vojna umaknila v bajne daljave. Zrasli so grebeni osornih wachmeistrov ki so s penilovanjem gledali izdajalsko slovansko druhač, češ: — Tu imate vašo Rusijo! Mi vam že pokažemo! — Kaka razlika med sedaj in letom osorej, ko je Rusija stala ob Karpatih! Posmilstvo je bilo polotila maledužnost.

Čeh Vochoc, načelnik postaje v Jičnu, je hodil zaviti v svoji črni pelerinu po dvorišču, kajti tesno in neznosno je postalo bivanje v barakah, kjer so se reševali strategična vprašanja. — To so porazi, to so porazi! — je govoril vsakemu, ki je še veroval na strategične poteze ruskih generalov in dikazoval možnost nove ofenzive, sklanjajoč se na Kotuzova, na Napoleonski poraz in na razne zgodovinske dogodke.

Rusija je premagana, njene armade ni več. To, da je car prevzel vrhovno poveljstvo armade, je dokaz popolnega debakla. Naša stvar je izgubljena!

Mračni jesenski večeri so se vlekli kakor temni preroki smrti preko tabora. Dnevi brez sonca, zapuščen in prazen, so pistali težki in moreči, da jim ni bilo ne kraja ne konca. Noči so bile črne, brez zvezd, in veter je zavijal z mrtvaškimi glasovi okoli barak. Mnogi niso mogli spati, črno se je težko hropenje nemirno spečih ljudi, vzdihovanje stareev in onemogočeno prekladanje utrujenih glav po trdih blazinah. Johan je prinesel vsak dan dunajске časopise. Dasi smo vedeli, da je v njih mnogo laži, smo hlastno segli po njih in iskali med vrstami radostnejših poročil. Dohivali smo tudi "Slovenski Narod", a tudi iz njega se ni dalo razbrati ničesar, kar bi bilo moglo razveseliti naše duše v teh temnih dneh.

— Vojna bo trajala še dolgo, to je bila edina misel, ki je zvenela iz vsega, kar smo mogli razločiti iz nejasne teme, ki nas je obdajala.

Pesniki so obupali nad antantom. Naenkrat se je zatemiло obzereje tudi tam, od koder se je svetlikala še edina nada. Balkan je postal pozorišče novih bojev. Ako vstopita v vojno Bolgarija in Rumunija, nastane nova fronta in vse zmage proti Rusiji se razblinijo v nič. Ali ne bi šla zdaj Bolgarija v boj za Rusijo, ki jo je osvobodila? Ruski polarnik v Sofiji je imel rešiti to vprašanje. Vpraševali smo tovariše Ruse, kaj sodijo oni. Julijan Mihajlovič je sedel na posteljo ter si zaril glavo med prste.

— Rusija bo stopila nekaj, češar nihče ne pričakuje. Nekaj velikega, nenavadnega!

Drugi so govorili o ruskem poslaniku v Sofiji: diplomat starega kova, brez energije, slabši, človek brez zmožnosti, ki ničesar ne razume. — Nastale so debate in prepir. Zakaž ne nastopi Rusija z vso dločnostjo proti Bolgariji?

Jesen se je med tem zategnila, v taboru je postalo hladno. November je šel čez deželo.

Srbija je in ostane naš najnevarnejši sovražnik. — je pisala N. F. Presse in javljala prve boje ob Donavi. Čitali smo s pinošom ta stavok in se posmehovali prvim bojem, kajti verovali smo v njeno armado in zmaga nad Potiorekom nas je utrdila v veri, da preko tega kamena ne pojdejo avstrijska kolesa. Najbrže gre samo za demonstracijo. Nestrpno smo

pričakovali prihodnjega dne. Boji se nadaljujejo. Pri Suederevu je bil napad odbit. Avstrijski topovi bombardirajo Beograd. To ni nič težkega. In zopet je prešel dan, meglen in temen. Mladi zugs-fuehrer je hodil ponosno po dvorišču in si žvižgal pesmico. Gledali smo samozavestno, kakor da smo ngnali njegove misli. Opol-dne je prišel Johan. Beograd je padel! Neverjetno! Mogoče! Toda s kakimi žrtvami! Kako je morala kositi smrt tam ob Savi in Donavi, ob zidivih Kalmejdana in po onih ulicah, kjer smo nekdanj prihajali v mesto pozdravljat prvega jugoslovanskega kralja! — N. F. Presse je prinela znamenito uvodnik. Boj je bil sicer težak — je pisala — toda brez posebnih žrtv. Prva stvar je bila, da so takoj, ko si zavzeli mesto, obesili na glavnem trgu špijona Hila. In zopet je šel dan preko tabora, poln mračnih misli. Še so gledali zaničljivo predse in se izogibali našim vprašanjem. Brez velikih žrtv. Beograd ne pade brez žrtv! Najmanj 80 tisoč ljudi je miralo pati, predno je bilo mesto zavzeto! In za Beogradom je Avada. Od tam obvlada srbska artilerija ves teren. Skušil bo Svaba že enkrat, kaj se pravi iti v Srbijo. — Tako smo se razlažili. Zugs-fuehrer pa je hodil po dvorišču in si z veselim smehom žvižgal pesmico.

Od tega dne je zagnila nas vse ena sama mračna tema. Življenje je postalo priušeno in neznosno, vse okrog je bila ena pekoča bolečina, neizražena, neotlažljiva. — Srbija pada. — Nismo več mogli čitati listov. Naše razpoloženje niso prenesle bahavega zmagojavja sovražnikov in vse naše misli so bile tam na oni strani med narodom, ki ga je zagrinjala divja maščevalna sila avstrijskega soldateke. Ali je mogoče! Ali je res, da bo tudi ona, tako črna in junaška, podlegla presliči nemških bataljonov? Kje so zavzevali? Ali je to mogoče? In zdaj je prišlo najhujše. Bolgari so napadli Srbijo in zavzeli Vranjo. Zveza na jug je pretrgana. V vseh slovanskih jezikih so klete kletve na izdajalec. Iz vseh slovanskih rodov smo bili v taboru. Bolgari ni bilo. Hvala Bogu! Zdalj so se pokazali, kdo so. Ruska diplomacija je pokazala svojo nespособnost.

Ali kje so zavzevali? Francozi, Angličani, Grki. — To so bili samo še obliki obupanosti, ki so obdale gledali, kako propada vse, kar so upali. Stali smo ob ograji na vrhu tabora, da bi videli na jug, da bi mogli sami sebi dopovedati, da ni res, da se stoji srbska armada, ki bo udarila kakor pred letom na ene, ki jo hočejo ponizati. Obzorje je bilo mračno in daleč naokrog z oblaki zagrnjeno.

Vsak dan so javljali listi nove kraje. Nemogoče je bilo zatisniti oči in ušesa pred strašno resnico. Bilo je bilo polno zrače. Srbija pada. — Zima se bliža in milijoni ljudi beži iz toplih domov naprej v neznanu bodočnost. Armada se umika. Do kam? Do Kosova?

Takrat je prišlo naročilo, naj nas pripeljejo v Weyerburg, tri ure od našega tabora, ker se bo tam vršil nabor. Kaj nabor? Za nas nabor, ki smo bili zaprti kot vlezidajalec in so nas varovali s stražami, da bi ne škodovali drža-

(Nadaljevanje na 6. strani.)

Proti bolečinam

v hrbtu, straneh, kolkih in v prsih, na otekline in krče rabite

Severa's
Gothardol.

Hišni liniment za mazanje zunaj ki hitro prežene revmatično in nevralgično bolečino.

Cena 30 in 60 centov.

Zahtevajte najprej pri ležanju.

W. F. SEVER & CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

"HAMBURG"

Novi, z oljem kurjici turbinski parnik na dva vikaja, last Hamburg-American črte.

Novi parnik Hamburg-American črte "Hamburg", se bo podal na svoje prvo potovanje iz Hamburga dne 9. aprila. Povratna vožnja iz New Yorka se bo začela 29. aprila. Potem se bodo redne vožnje nadaljevale pod poveljstvom United American Lines in Hamburg-American Line. "Hamburg" ima 22.000 ton ter je dolg nad 600 čevljev. Iva dva vikaja ter za kurjico z oljem. Zgrajen je bil v slavni ladjedelnici Blohm & Voss v Hamburgu. V prvem razredu ima prostora za 223 potnikov, v drugem za 472 v tretjem pa za 456. Vsi prostori tretjega razreda so oddeljeni za 2, 3 in 6 potnikov.

Tudi "Hamburg" je zgrajen v soglasju z najmodernejšimi razvoji ter je opremljen z novostmi, ki jih drugi parniki nimajo. Najznačilnejša je brezdvomna priprava, ki onemogoča tresenje parnika.

Potnik bodo deležni vseh pozornosti in vsega komforta.

POZDRAV W. VA. GOZDARJEM!

Nameraval sem bil ostati tu še kako leto, toda razmere so namenovale tako, da sem moral nepričakovano odpotovati proti rojstnemu kraju v Cerkljano k družini. Na spomlad pa se zopet povrnem z družino, ako mi bo sreča mila. Do tedaj ne bom do novega leta, pa upam, da bom tudi po novem letu dobrodošel.

Predno odpotujem, še enkrat pozdravljam svojega sina Franka v Clevelandu, in mi je žal, da mi nisem mogel stisniti roke pred odhodom. Pozdravljam tudi vse moje prijatelje in znance na Richwood, posebno pa družini Legar in Bečaj, svaka John in Joe in ženi ter sestro Ivano na Durbin. Vsem kličem: na veselo zapeljivo svidenje v nekaj mesecih!

Hvala tvrdki Frank Sakser State Bank za postrežbo.

Frank Lonchar.

V SPOMIN

na mojega nepozabnega soproga IGNACA JAVORNIKA, kateri je umrl dne 28. dec. 1911. Spavaj sladko, prisrčno ljubljeni! Nasvidenje nad zvezdami!

P. H. Javornik, soproga.

Newark, N. J.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
'GLAS NARODA' NAJVEČI
SLOVENSKE DNEVNIKE
ZDRUŽENJE DRUŽIN

Slovensko
Amerikanski
Koledar

za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.

Premogovna industrija v Ameriki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna balera — rak.

Doživeljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angloški državnik Lord Curzon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Živeljenje v morskih globočinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen a svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kilajška.

Sanjalsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživeljaji v džunglji.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševne bolezni.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO
RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker smo ga tiskali le omejeno število.

'GLAS NARODA'
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK CITY

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

GOSPODAR PLAVŽEV.

Francoski spisatelj Georges Ohnet.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Tako ga je spravljal slučaj, v bližino one, pred katero je hotel zbežati. Ali hoče usoda, da se zepet združita dva, ki sta se ločila?

Vojvoda se je nasmehnil. Kajti spomnil se je besed, katere je govoril v oni poročni noči: — Izza Vulkana nimajo kovači nikake sreče! — Pri tem pa je pozabil na velika kladiva s katerimi mu je pretil baron. Ali pa je mogoče sploh strah ovirati moža kot je bil Bligny, da zadosti eni svojih mih? Obrnil je konja in s trdno določeno namero v svoji glavi se je vrnil v Varenne.

Nobena stvar bi ne mogla biti miru gospoda Derblay bolj nevarna, kot so bili novi načrti vojvode. Stavljena med mizro resnostjo Filipa ter ljubeznivostjo Gastona bi bila mlada žena izpostavljena veliki preizkušnji.

Očividno je bilo, da je imel gospodar plavžev, ki je tako prijazno sprejel vojvodo, stransko misel, kajti nič lažjega bi ne bilo kot praznoma odstraniti sorodnike svoje žene ter omejiti od njih zahtevano prijateljstvo na izključno sosednje odnose.

Filipa ni bilo tako lahko odvrniti od njegovih sklepov in kar je enkrat sklenil, je ponavadi tudi temeljito izvedel. Če se je prepustil prekipajočemu izrazu prijateljstva vojvode in vojvodinje, je moral biti njegov načrt, da jim popolnoma odpre svojo hišo.

Tekom dolgih ur, katere je preživel Filip ob postelji na smrt bolne Claire, je temeljito premislil vse dogodke, ki so se završili pred njegovo poroko. Upošteval je sovražstvo, s katerim je Athenais nasledovala svojo rivalko in Athenais je pripisoval velik del postopajanja Claire, čim bolj pa je našel vojvodinjo krivo, tembolj je bil pripravljen odpustiti Claire. Kljub temu pa je smatral za potrebno, da še nadalje vzdrži strogo, katero je kazal napram svoji ženi.

Boj, katerega je pričel, naj bi se končal s popolno zmago. Ošabni Claire je hotel naložiti veliko preizkušnjo ter si pridobiti zadostno zaupanje za nezalužno srčnost, katero mu je pripravila. Slutil je, da je Athenais določena za to, da igra nekoga dne važno ulogo v tej nevarni partiji.

Se enkrat se je moral završiti boj med vojvodinjo in Claire, med vojvodo in njim in spoznal je vnaprej, kako trpek, kakšno poln poridne zavratnosti in strašnih presenečenj bo moral postati ta boj. Lahko je bilo mogoče, da se bo končal s mrtvijo ene teh oseb.

Kljub temu pa se ni Filip obotavljal niti za trenutek. Kaj naj bi izgubil?

Njegova čast je bila omadeževana, njegova sreča uničena in vsled tega je moral pri tem pustolovstvu le pridobiti, a je hotel na drugi strani uveljaviti vse varnostne odredbe, da si zagotovi uspeh. Ker pa se mu je zdel Claire preveč izolirana, ker ni mogel navidez stopiti na njeno stran, ji je hotel dati zvesto zaveznico. Povalil je vsled tega baronico z možem vred, naj preživita par tednov v Pont-Avennes. Tako se je spravila v silo v ravnotežje, stranki sta si stali naproti in toj se je lahko pričel.

Vojvodinja de Bligny je dejanski zvezovalnica mirni kotiček v provinci in Varenne je postalo središče, vedno bučeče od zabav, s katerimi je oznanjala Athenais svoj prihod v grad. Čeprav šele malo časa v provinci, je hotela postati s svojo zapravljivo tjo in svojimi ekscentričnostmi in kratkem neomejena vladarica celoga okraja.

Iz Pariza je importirala dva gospoda svojega spremsva, velikega La Brede in majhnega Du Tremblais, ki sta privedla s seboj svoje konje. Bila sta neločljiva in čeprav sta bila posamič brez pomena, sta prišla skupno do veljave.

Besaneon je dobavil vojvodinji orkester dvajsetih muzikantov in vsako soboto se je v gradu plesalo. Mladina okraja je izvedela iz svoje velike presenečenja, da namerava vojvodinja de Bligny skrbeti za zabavo celoga okraja.

Nekdanji trgovski sodnik je žareč od veselja, ko je videl, s kakšno neumorno ustrajnostjo se je pečala njegovja hčerka z družbo njegovega volinlega okraja. Kandidat si je rekel: — Kolikor gostov, toliko volitev! — ter je naganjal vojvodinjo naprej po tej poti s tem, da ji je dal na razpolago nemenej svote denarja. Med tem ko so hčere in žene teh gostov plesale, se je lotil on sam zavezanja častov in moči.

Kljub temu pa je trpila gospoda Moulina ena skrb: niti prefekt, niti general, poveljnik v Besaneonu, nista prišla k sprejemnim večerom v Varenne.

Mogoče je bila načelnika civilne administracije družba preveč demokratična, a kar se tiče načelnika vojaške uprave, je ravno kar dobil ukor, ker je nosilo vojaštvo pri neki procesiji orožje. Vsled tega je bil toliko previden, da ni pustil blesteti svoje zvezde v salonu vojvodinje.

— Kaj pa ti škoduje, fudi če ni prefekta? — je vprašala Athenais vzmeničnega Moulina. — Svoj so vendar tukaj vsi njegovi uradniki. Pusti ga razmesariti v svojem glasilu. Treba je, da se pri-poveduje kakšno neumnost na njegove stroške. Čuj, ali, hočeš, da napiše La Brede tozadevni članek? Smejal se boš. In kar se tiče generala, je sploh ni. Njegovi vojniki itak ne volijo.

Athenais je imela dosti več vzroka za nezadovoljstvo kot pa njen oče. Gospa Derblay se je pustila oprostiti, da ni prišla k sprejemu v Varenne, ker je bila baje še preveč slaba, da bi mogla ostati dolgo pokonci.

Vojvodinja, koje edini namen je bil prisiliti Claire, da prisostuje pri teh slovesnostih, se je le težko borila proti svoji jozi in imela je napade, ki so slabo uplivali na njeno kolico. Bilo je naravnost nezgodno zanj, da ni mogla rivalke združiti s svojim razkošjem, da ni smela zasadi tisoč bodale v njeno srce, ko bi jo videla ob roki moža, s katerim bi se morala poročiti.

Claire je prišla enkrat k obedu v Varenne in njeno obnašanje je bilo ob tej priliki skrajno taktično. Ob strani odlične, elegantne dame, se je prikazovala vojvodinja tako kot je bila v resnici: navadna, slabo vzgojena oseba, ki je s prednostjo svežepečene milijonarke vse storila in vse rekla, kar ji je škofilo v glavo in primera je izpadla popolnoma v prilogo Claire. Ta mlada živahna žena, s svežim obrazom in živahnimi očmi, je bila obenem tudi najbolj slabotna bitje, ki si ga morete misliti. Zmožna bi bila, če bi ne bila nevarnost odgovornosti prevelika, zlit vitriol na lepi obraz Claire, da ga za vedno spači, ter oslepiti te mirne, čiste oči, v katerih je čitala toliko zaničevanja.

Athenais je najbolj jezil dobri sporazumi, ki je navidez obstajal med Claire in njenim možem. Mož je bil ljubezniv, nežen in pozoren in žena polna spoštovanja in ljubezni. Človek se ni mogel motiti glede smehljaja Claire, kadar se je mudil Filip ob njeni strani. Gotovo, ljubila ga je in brez dvoma je bila tudi ljubljena. (Dalje prihodnje.)

SAMO ŠEST DNI PREKO
Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

PARIS 27. DECEMBRA

PARIS, 16. januarja. FRANCE, 30. januarja.

HAYRE - PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tako vodi za 2,

4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

Pred desetimi leti.

(Nadaljevanje s 5. strani.)

Slabo se godi državi, ki išče zdaj v nas svojih braniteljev. O Weyherburgo smo slišali že večkrat, da je to tabor, kjer je življenje nezgodno, in so tja pošiljali ljudi za kazni. Toda v teh temnih časih smo se skoraj razveselili te novice, da pojdemo ven iz naše moreče vsakdanjosti, da vidimo svet in znanje, ki jih je usoda zanesla v naš sosednji tabor.

Drugi dan popoldne so nas nastavili po dvorišču po dva in dva in so nas dolgo prešteli. Končno so ugotovili, da je 94 kosov, kar je svečano javil komandant kraje gospoda wachmeisteru z beč-dami: "vierundneuzig Stueck". S seboj smo nesli vsak svojo odejo in šal, ker smo se imeli vrniti šele drugi dan. Vojaki s puškami in nasajenimi bajonetami so nas obdali in odšli smo. Slovani smo se zbrali v zadnjih vrstah, spredaj so hodili Italijani. V tem oziru smo jim vedno radi dajali "prednost".

Dolgo je že bilo d takrat, odkar smo zadnjič hodili po cesti. Res je, da smo se mogli v taboru med ograjami svobodno gibati, a pri tem smo se skoraj odvalili dalje hoje. Italijani so takoj začeli peti svoje znane pesmi, med katerimi je bil tudi znani tripolis-ki mars: "Le Tripoli sarra Italiana" (in Tripolis bo italijanski). Na to pesem je lahko marsikateri, zato smo tudi mi pri petju pomagali, da smo lažje hodili.

Objela nas je huda burja, ki nam je nesla prah v oči in do gola objela one, ki niso imeli dobre obleke. Zavili so se torej v svoje odeje tako, da se je zdelo četa na cesti kakor vračajoča se Napoleonova armada v Rusiji. Vojaki poleg nas so visoko zavijali ovratnike, zavili roke v rokave in puške so jim izginile neke v viharajočih plasih. Tudi oni so se že odvalili burje in maršev, odkar so bili pri nas na straži. Ceste so bile pušče in prazne. Skoraj nikjer nismo videli človeka. Vasi so ležale skrite po dolinah ob cestah in le tu in tam so se kazali večji kraji s cerkvami. Vsa pekrainja je bila dolgočasno valovita, brez izrazna in neprijazna, ali pa se je le nam zdelo tako. Tam na jugu so se kazale neke gore, ki smo jih videli tudi z vrha našega tabora in smo jim rekli: Sinja gora.

V Oberhollabrunnu smo se ustavili pred komisariatom in se pogovorili z našimi znanci in neznanci, ki so bili tam konfirirani. Bilo jih je mnogo iz vse Gorške, in ker so bili bolj svobodni, nego mi, smo skušali od njih izvedeti kaj novic. Toda zmigovali so z rameni in trčili, da je vse res, kar pišejo nemški listi: Srbija pada.

Odšli smo naprej. Burja je divjala čez plan in nas objemala s svojimi počemimi vetri. V njenem zavijanju je bilo nekaj otožnega, strašnega, obupnega. Utihnilo so pesmi: le zdaj pa zdaj se je oglasilo iz prednjih vrst: fuj čhe l'ultimo sarra.

Mi pa smo hodili molče s svojimi težkimi mislimi. Srbija pada. In tako kot hodimo zdaj mi po tej neskončni cesti, tako gre tam v zimskem viharju armada, narod, kralj. Za njimi pa se svetijo plamenji požganih domov. Vse ceste so polne, vsa gorska pota, neštete so množice, neizmerno njih trpljenje, v burji, zimi in viharju padajo njih žrtve. Prišli smo do rasi. Ni bila podobna naši slovenski, hiše prilične, z opeko pokrite, druge druge enake, drže se skupaj v dolgi vrsti brez razlike,

sne bitke. Ta je zvedel mnogo. Tudi spetoma v vlaknu je marsikaj ujel.

— E, došao nam Svaba na Kosovo, — je vzkliknil Žić. In pogovor se je nadajeval. Zatisnil sem oči, da bi bolj jasno videl, kako se je vse to zgodilo. Videl sem Kosovo, obširno ravan, videl sem Nemce, kako gredo naprej po polju, po tem staroslavem polju — in od tam grme topovi, čete se zgrinjajo, nemška armada pada, pada.

Ura je bila za polnoč. Na mizi je brlela luč in tudi oni so odhajali na svoja ležišča. Zunaj je pihala burja. Po vsem prostoru je odmevalo le težko dihanje utrujenih ljudi. Jaz pa sem gledal sanje jednike, ki vidi v temi luč svobode. Nisem hotel dvomiti: — prepustil sem se sanjam, ki so p dolgih temnih nočeh prvič prinesle s seboj utehe za našo bolest.

Pravijo, da je nemška armada uničena. Francozi gredo do Soluna. Ponovilo se je isto kakor lansko leto s Potiorekom. — samo še v večji meri. Oni taje in ne pišejo, a sumljivo je, da že nekaj dni ni nobenih posebnih poročil. To so popolnoma avtentična poročila. V par dneh se bo videlo. — Množica po taborih se je pomirila, na posteljah se je čulo enakomerno težko dihanje. Prišel je čezak in je prisledel.

— Ali niste nič slišali o tem?

— Ne.

— E, mi izvemo vse: deloma od vojakov, deloma preko grate — smo v zvezi z onimi v Oberhollabrunnu.

— A tam niso nič rekli.

— To se najnovejše, izvedeli smo danes.

Čezak je obiral neko kost. Bil je pred nekaj dnevi doma v Pragi. Ujel mu je edini otrok in so mu dovolili, da je šel na pogreb. Seveda v spremstvu vojakov. V pol-panju sem se slišal šepetati: Črkič gleda in ponavlja se je prizor za prizorom iz bitke, ki je o nji pripovedoval. Tako je prešla ta lepa noč med najlepšimi sanjmi in nistem niti čutil, da spim na golih tleh.

Zunaj nas je vzdrnil hrup probujajoče množice. Zaužil sem kofcin, ki sem ga neil strvil s seboj in se ozrl. Čaki čin Žić sta se spala. Tako spe oni, ki ne dvomijo. Zdelo se mi je, da zdaj iz te množice plane tista vest. Jutro je bilo mračno, megleno. Počasi smo se zbirali v spodnjih prostorih. Popili smo kavi podobno tekočino in si ogledovali zamazane in plesnive prostore tabora. Postavili so nas v vrsto in odpeljali na nabor. Res, srce mi je utripalo ne navadno in nisem bil potrjen. — Vzeli pa so jih mnogo izmed nas, med njimi starega Herecoveca Laza, ki je imel že 69 let.

Popoldne smo odšli nazaj. V burji in viharju smo šli kakor Napoleonova armada iz Rusije — a v srečo je bilo tople, ker nismo vedeli, da se je šele začela Golgota našega trpljenja.

Kje je SVERKO MATHEWS, ki je bil leta 1923 na tem naslovu: 219 T St., Sacramento, Cal. Kdor kaj ve o njem naj mi poroča, ali naj se pa sam javi na naslov: Anton Mejak, Podgačičev, 63, pošta Leinischie, M. A. Venezia Giulia, Italy.

Kje je moj prijatelj PAVEL DINOVIC, rodno iz Srbske Jenovice, okraj Bosanska Krova. Nahaja se osem let že neke v Canadi. Kdor kaj ve o njem, naj mi poroča. — Dmitar Poznič, Kvadrila 161, Pala 2, Las Tumas Oriente, Cuba. (2x 23.24)

Tako je bilo. — pustili so jih daleč v notranjost. — V neki vasi je neka žena streljala na Mackensena, ko je jahal. Maščevali so se strašno. Med tem se je zbrala vojska na Kosovu. — Kje, ki mogoče danes srbski vojak zapusti Kosovo? Prišlo je do stra-

Kretanje parnikov - Shipping News

22. decembra: Majestic, Cherbourg.
29. decembra: Berlin, Cherbourg, Bremen.
31. decembra: Westphalia, Hamburg.
2. januarja: Olympic, Cherbourg.
6. januarja: De Grasse, Havre.
7. januarja: Albert Ballin, Hamburg.
9. januarja: Levantian, Cherbourg; Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre.
12. januarja: Maennchen, Cherbourg, Bremen.
14. januarja: Thuringia, Hamburg.
16. januarja: Paris, Havre; Majestic, Cherbourg.
20. januarja: Pres, Harding, Bremen.
21. januarja: Deutschland, Hamburg, Bremen, Bremen.
23. januarja: Andania, Cherbourg.

27. januarja: Suffren, Havre.
29. januarja: Martha Washington, Trst.
30. januarja: Aquitania, Cherbourg; France, Havre.
6. februarja: Olympic, Cherbourg; Pres, Roosevelt, Bremen.
10. februarja: La Savoie, Havre.
11. februarja: Westphalia, Hamburg.
13. februarja: Paris, Havre; America, Bremen; Pittsburgh, Cherbourg, Bremen.
16. februarja: Berlin, Cherbourg, Bremen.
17. februarja: Albert Ballin, Hamburg.
20. februarja: Aquitania, Cherbourg; Pres, Harding, Bremen.
24. februarja: De Grasse, Havre.
25. februarja: Thuringia, Hamburg.
27. februarja: Olympic, Cherbourg.

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO
MARTHA WASHINGTON
29. januarja 23. marca.
Cena od Trsta ali Dubrovnik v tretjem razredu \$100, vključno vojni davek
COSULICH LINE OF TRIESTE
Phelps Bros. & Co., 2 West St., N. Y.

Če hočete natančno poznati razmere v ameriški premogovni industriji, naročite Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1926. Stane petdeset centov. V njem je natančno popisano položaj premogovne industrije, o katerem se baš v sedanjem času toliko razpravlja v Ameriki. Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York.

POZOR ČITATELJI!

BLAZNIKOVE PRATIKE so nam pošle, zato prosimo rojake, naj jih ne naročajo več.

Naročite SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR, ki je jako zanimiv ter stane 50 centov.

Krog Božiča dobi vsak naročnik krasen stenski Koledar brez plačno. Uredništvo Glas Naroda

Klobase

in SUHO MESO, doma sušeno pošiljam širom Amerike od 10 lb. naprej, proti expresnem prevzetju po 38 centov funt; poštne stroške.

JOHN KRAMER
5301 St. Clair Ave., Cleveland, O

PRVA I! NAJSTAREJŠA

T. VARNJA
TAMBURIC
V AMERIKI—

ki izdeluje najboljšje tamburice in glede dela prekos vse trditve te vrste. Tamburica iz moje tovarne so priznane najboljše glede oblike, točnosti in glasu, kar pričajo priznanja zborov in poudincev. Naročeno blago pošiljam v vse kraje sveta. Piate po cenik, katerega pošljem zastonj.

IVAN BENČIČ

4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

NAJBOLJŠE ROČNO NAPRAVLJENE

ITALIJANSKE HARMONIKE

MI izdelu jemo in importiramo različne provinsne, ročno na prav le ne takšne harmonike najboljše na svetu. Deset let

garancije. Naše cene so nižje kot katerikoli izdelovalec. Brezplačno pouk igra na kupcem. Pišite po brezplačni cenik RUATTA SERENELLI & CO.

317 Blue Island Ave. Dept. 16, Chicago, Ill

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA", NAJVEČ

JI SLOVENSKI DNEVNIK V

ZDRUŽENIH DRŽAVAH

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

POZOR ROJAKI!

Naš potovalni zastopnik Mr. JOHN ZUST bo obiskal rojake po Westmoreland Co., Penna. Komur je potekla naročnina na Glas Naroda, naj jo obnovi pri njem. Tudi sprejema naročila za razne knjige, ki jih imamo v zalogi. Rojakom ga toplo priporočamo.

Uprava "Glas Naroda".

POZOR!

Naš zastopnik

Mr. Joseph Koren

iz Milwaukee, Wiss., bo 11. in 12.

decembra obiskal naročnike v

Sheboygan, Wis. Prosimo čitate-

lje Glas Naroda, da mu gredo na

roko.

Unpravništvo "Glas Naroda".

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—